

Bruxelles, den 17.7.2013
COM(2013) 534 final

2013/0255 (APP)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

{SWD(2013) 274 final}

{SWD(2013) 275 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader EU-budgettet, henhører i dag under medlemsstaternes enekompetence, og der findes ingen EU-myndighed på området. Selv om disse lovovertrædelser kan være meget alvorlige, efterforsker de relevante nationale myndigheder ikke altid sagerne og indbringer dem ikke altid for domstolene på grund af begrænsede håndhævelsesressourcer. Som følge heraf er den nationale retshåndhævelsesindsats på området ofte meget blandet, og myndighederne opdager typisk ikke overtrædelsernes grænseoverskridende dimension.

Håndteringen af grænseoverskridende sager om svig kræver et tæt koordineret samarbejde og effektiv efterforskning og retsforfølgning på EU-plan, men den aktuelle informationsudveksling og koordinering er i den henseende ikke tilstrækkelig, trods en øget indsats fra flere EU-instansers side, bl.a. Eurojust, Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Der er talrige problemer og begrænsninger forbundet med koordineringen, samarbejdet og informationsudvekslingen, fordi ansvaret er delt mellem myndigheder, som har forskellige territoriale og saglige kompetencer. Der opstår dagligt huller i den retlige indsats for at bekæmpe svig på forskellige niveauer og mellem forskellige myndigheder, hvilket er en alvorlig hindring for en effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.

Eurojust og Europol har en overordnet beføjelse til at lette informationsudveksling og koordinere medlemsstaternes strafferetlige efterforskning og retsforfølgning, men har ikke beføjelse til selv at foretage efterforskning eller retsforfølgning. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har beføjelse til at undersøge sager om svig og ulovlige aktiviteter, der skader Unionen, men dets beføjelser er begrænset til administrative undersøgelser. Medlemsstaternes retsmyndigheder er ofte lang tid om at gribe ind, generelt indbringes kun få sager for domstolene, og der sker ikke lige mange domfældelser i de forskellige medlemsstater i Unionen som helhed. På grundlag af disse konstateringer kan medlemsstaternes retlige indsats mod svig i dag ikke betragtes som effektiv, ensartet og afskrækkende, sådan som det kræves i traktaten.

Da medlemsstaternes myndigheder med ansvar for efterforskning og retsforfølgning i dag ikke er i stand til at sikre en ensartet beskyttelse og håndhævelse, har Unionen ikke blot kompetence til, men også pligt til at skride ind. Dette fremgår af traktatens artikel 325, men i betragtning af de specifikke EU-regler, der gælder på området, har Unionen desuden de bedste forudsætninger for at beskytte sine egne finansielle interesser, bl.a. gennem retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader disse interesser. Artikel 86 i traktaten giver hjemmel til at oprette et anklagesystem på EU-niveau med det formål at rette op på manglerne i det nuværende håndhævelsessystem, der alene er baseret på medlemsstaternes indsats, og sikre større ensartethed og en bedre koordinering af denne indsats.

Formålet med dette forslag er at oprette Den Europæiske Unions Anklagemyndighed og fastlægge dens kompetencer og procedurer. Forslaget supplerer et tidligere forslag til retsakt¹, som beskriver de strafbare handlinger, der er omfattet, og sanktionsmulighederne.

¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (KOM(2012) 363 endelig af 11.7.2012)

Forslaget indgår i en lovgivningspakke og fremsættes sammen med et forslag vedrørende en reform af Eurojust.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Med henblik på udarbejdelsen af denne forordning har Kommissionen ved en række lejligheder og i stor udstrækning rådført sig med interessenter og også taget udgangspunkt i tidligere drøftelser vedrørende Den Europæiske Anklagemyndighed, et spørgsmål, som har været drøftet i over ti år². Under de indledende høringer vedrørende dette forslag blev de vigtigste spørgsmål i denne forordning behandlet, bl.a. forskellige institutionelle, retlige, organisatoriske og operationelle muligheder for opbygning af et europæisk system til brug for efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med de relevante lovovertrædelser.

I starten af 2012 blev to spørgeskemaer offentliggjort og udsendt via internettet. Det ene var rettet til retsvæsenets aktører, og det andet var rettet til den brede offentlighed. Generelt var tilbagemeldingerne positive med hensyn til at tage nye skridt til at styrke de materielle og proceduremæssige rammer for at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og de fleste bakkede også op om idéen med at oprette en europæisk anklagemyndighed. Der fremkom også en række mere detaljerede forslag, bekymringer og spørgsmål, især vedrørende forholdet mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale anklagemyndigheder, Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence til at lede og koordinere efterforskninger på nationalt plan og de potentielle vanskeligheder med at anvende harmoniserede europæiske procedureregler i forbindelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed. Samtidig blev der foretaget feltundersøgelser i en række medlemsstater som led i den eksterne undersøgelse til støtte for initiativet. Gennem hele 2012 og i starten af 2013 fandt en række drøftelser og møder desuden sted på EU-plan:

- Netværket af anklagemyndigheder eller tilsvarende funktioner ved medlemsstaternes øverste domstole, Budapest, den 25.-26. maj 2012.
- Konference: En plan for Den Europæiske Anklagemyndighed? Luxembourg, den 13.-15. juni 2012. Ekspertes og højtstående repræsentanter fra den akademiske verden, EU-institutionerne og medlemsstaterne deltog i konferencen.
- Næstformand i Kommissionen Viviane Redings høringsmøde med medlemsstaternes statsadvokater og rigsadvokater, Bruxelles, den 26. juni 2012. På mødet var der åben drøftelse af specifikke spørgsmål vedrørende beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.
- Den 18. oktober 2012 afholdt Kommissionen et høringsmøde vedrørende en mulig reform af Eurojust, hvor bl.a. spørgsmål om oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed blev drøftet med repræsentanter fra medlemsstaterne. På mødet var der generelt opbakning til at skabe en tæt forbindelse mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed.
- Den tiende OLAF-konference for anklagere, der arbejder med bekæmpelse af svig, Berlin, den 8.-9. november 2012, gav anledning til at undersøge, hvordan nationale

² Se grønbog om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (KOM(2001) 715 endelig af 11.12.2001) og den opfølgende rapport (KOM(2003) 128 endelig af 19.3.2003).

anklagere ville skulle samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed, såfremt den blev oprettet.

- På det uformelle høringsmøde med forsvarsadvokater (CCBE og ECBA) den 26. november 2012 drøftede deltagerne mistænkte processuelle garantier og fremsatte nyttige anbefalinger i den forbindelse.
- ERA-seminaret "Towards the European Public Prosecutor's Office (EPPO)", den 17. og 18. januar 2013.
- Møde i Kommissionens ekspertgruppe vedrørende en EU-politik på det strafferetlige område, Bruxelles, den 23. januar 2013.
- Nyt høringsmøde med ECBA og CCBE, Bruxelles, den 9. april 2013.

Der har desuden været afholdt talrige bilaterale høringsmøder med medlemsstaternes myndigheder i løbet af andet halvår 2012 og i starten af 2013.

Kommissionen foretog en konsekvensanalyse af de forskellige løsningsmuligheder under hensyntagen til bl.a. en ekstern undersøgelse (specifik kontrakt nr. JUST/2011/JPEN/FW/0030.A4), hvori der behandles en række løsninger, som bl.a. indebærer oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed oprettes som et decentralt, integreret EU-kontor, der er støttet på de nationale retssystemer, medfører det ifølge konsekvensanalysen flest fordele og færrest omkostninger.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag

Forslaget har hjemmel i traktatens artikel 86. Stk. 1 i denne artikel fastsætter, at for "at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, kan Rådet ved forordning efter en særlig lovgivningsprocedure oprette en europæisk anklagemyndighed ud fra Eurojust." Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter Europa-Parlamentets godkendelse. I stk. 2 i denne artikel fastlægges Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence: "Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence til eventuelt i samarbejde med Europol at foretage efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med gerningsmænd og medvirkende til lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, som fastlagt i den i stk. 1 nævnte forordning, samt til at stille dem for en domstol. Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som offentlig anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole." Endelig fastsætter stk. 3 i traktatens artikel 86 omfanget af de forordninger, der skal vedtages i henhold hertil: "Ved forordning som nævnt i stk. 1 fastsættes statuten for Den Europæiske Anklagemyndighed, betingelserne for udøvelsen af dens funktioner, procedurereglerne for dens virksomhed samt regler om anerkendelse af bevismidler og regler om domstolskontrol med de processkrifter, som Den Europæiske Anklagemyndighed udarbejder under udøvelsen af sit hverv".

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er behov for tiltag på EU-plan, fordi den planlagte foranstaltning i sig selv har en EU-dimension. Den indebærer EU-baseret styring og koordinering af efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som skal beskyttes af både Unionen og medlemsstaterne, jf. artikel 310, stk. 6, og artikel 325 i TEUF. I overensstemmelse med nærhedsprincippet kan dette mål kun nås på EU-plan på grund af dets omfang og virkninger. Den nuværende situation, hvor retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, alene varetages

af medlemsstaternes myndigheder, opfylder som anført ovenfor ikke i tilstrækkelig grad dette mål.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Løsningerne i forslaget er de mindst indgribende for så vidt angår medlemsstaternes retsorden og institutionelle strukturer. De vigtigste aspekter af forslaget, bl.a. hvilken lovgivning der finder anvendelse på efterforskningskridt, antallet af delegerede anklagere, den decentrale karakter af Den Europæiske Anklagemyndighed og systemet med domstolskontrol, blev udformet således, at de ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Unionens kompetence til at bekæmpe svig og andre lovovertrædelser, der skader dens finansielle interesser, fremgår klart af traktatens artikel 86 og 325. Da Unionens kompetence ikke er underordnet medlemsstaternes kompetence, og udøvelsen af dens kompetence er blevet nødvendig for at sikre en mere effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, er den foreslåede pakke i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

3.3. Redegørelse for forslaget efter kapitel

Hovedformålene med forslaget er at:

- bidrage til en bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser og til videreudviklingen af et europæisk retligt område og øge virksomhedernes og borgernes tillid til Unionens institutioner under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- oprette et sammenhængende europæisk system til brug for efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser
- sikre en mere effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser
- øge antallet af sager, der indbringes for domstolene, hvilket skal føre til flere domfældelser og sikre inddrivningen af uretmæssigt udbetalte EU-midler
- sikre et tæt samarbejde og effektiv informationsudveksling mellem de kompetente europæiske og nationale myndigheder
- øge den præventive indsats i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.

3.3.1. Kapitel I: Genstand og definitioner

I dette kapitel fastsættes forordningens formål, som er at oprette Den Europæiske Anklagemyndighed. Desuden defineres en række begreber, som er anvendt i teksten, bl.a. "Unionens finansielle interesser".

3.3.2. Kapitel II: Almindelige bestemmelser

Dette kapitel regulerer de grundlæggende aspekter af Den Europæiske Anklagemyndighed, dens status og dens struktur som et nyt EU-kontor, der udfører efterforsknings- og retsforfølgningsopgaver. Kapitlet indeholder specifikke regler om udnævnelse og afskedigelse af den europæiske anklager og dennes delegerede. Det fastsætter også de principper, der ligger til grund for Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed.

I afdeling 1 (Den Europæiske Anklagemyndigheds status, organisation og struktur) redegøres der for, hvordan Den Europæiske Anklagemyndighed oprettes, og hvilke opgaver der

overdrages til den. I teksten fastsættes, at den oprettes som et nyt EU-organ med status som juridisk person, og at den skal samarbejde med Eurojust. Nogle af de vigtigste kendetegn ved Den Europæiske Anklagemyndighed er ifølge teksten uafhængighed og ansvarlighed, som skal garantere, at den kan udøve sin virksomhed og udnytte sine beføjelser på en måde, der beskytter den mod uretmæssig påvirkning. De vigtigste kendetegn ved Den Europæiske Anklagemyndigheds struktur er også beskrevet i teksten.

I afdeling 2 (Udnævnelse og afskedigelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds medlemmer) fastsættes reglerne for udnævnelse og afskedigelse af den europæiske anklager og dennes stedfortrædere og personale. Proceduren for udnævnelse af den europæiske anklager garanterer denne uafhængighed og ansvarlighed over for Unionens institutioner. Afskedigelsesproceduren henhører til gengæld under Den Europæiske Unions Domstol. Med hensyn til de europæiske delegerede anklagere, som udnævnes og afskediges af den europæiske anklager, sikrer proceduren deres integrering i de nationale anlagesystemer.

I afdeling 3 (Grundlæggende principper) beskrives de vigtigste retlige principper, der kommer til at regulere Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proportionalitetsprincippet, national ret, som skal gælde i forbindelse med gennemførelsen af forordningen, proceduremæssig neutralitet, princippet om lovlig og hurtig efterforskning og medlemsstaternes pligt til at bistå den efterforskning og retsforfølgning, som Den Europæiske Anklagemyndighed har iværksat.

I afdeling 4 (Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence) præciseres det, hvilke strafbare handlinger der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds materielle kompetencer. Disse strafbare handlinger skal defineres under henvisning til de nationale bestemmelser, der gennemfører EU-lovgivning (direktiv 2013/XX/EU). I teksten skelnes der mellem to typer strafbare handlinger, hvor den første type automatisk falder ind under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence (artikel 12), og hvor der for den anden type (artikel 13) gælder, at Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence, hvis der er visse forbindelser til overtrædelser af den første type. I denne afdeling beskrives også, hvordan Den Europæiske Anklagemyndighed udøver sin kompetence i forbindelse med disse strafbare handlinger.

3.3.3. Kapitel III: Procedureregler for efterforskning, retsforfølgning og behandling af straffesager

Dette kapitel dækker de vigtigste aspekter ved Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskninger og retsforfølgning, herunder bestemmelser om, hvordan anklagemyndigheden kontrolleres af de nationale domstole, hvilke afgørelser anklagemyndigheden kan træffe, når efterforskningen er afsluttet, hvordan den udøver sin funktion som anklager, og hvordan de indsamlede bevismidler anvendes ved retssager.

I afdeling 1 (Udførelse af efterforskningen) fastsættes generelle regler for Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskninger, herunder hvilke kilder der anvendes, hvordan en efterforskning indledes og udføres, og hvordan Den Europæiske Anklagemyndighed kan indhente yderligere oplysninger fra databaser eller anmode om at få indsamlet oplysninger.

I afdeling 2 (Behandling af oplysninger) forklares det, hvordan sagsforvaltningssystemet fungerer.

I afdeling 3 (Efterforskningsskridt) fastsættes det hvilke typer efterforskningsskridt Den Europæiske Anklagemyndighed har adgang til, samt under hvilke betingelser de konkrete efterforskningsskridt kan anvendes. Teksten regulerer ikke hver enkelt af disse efterforskningsskridt i detaljer, men henviser til national ret.

I afdeling 4 (Afslutning af efterforskningen og beføjelser i forbindelse med retsforfølgningen) fastsættes det hvilke typer afgørelser Den Europæiske Anklagemyndighed har mulighed for at træffe, når efterforskningen er afsluttet herunder retsforfølgning og henlæggelse af sagen.

I afdeling 5 (Anerkendelse af bevismidler) fastsættes bestemmelser om anerkendelsen af de bevismidler, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indsamlet og fremlægger ved retssagen.

I afdeling 6 (Konfiskation) fastsættes regler om behandlingen af de midler, som den nationale domstol har konfiskeret som resultat af Den Europæiske Anklagemyndigheds retsforfølgning.

3.3.4. Kapitel IV: Processuelle garantier

Bestemmelserne i dette kapitel yder garantier for de mistænkte og andre personer, der er involveret i en retssag anlagt af Den Europæiske Anklagemyndighed. Disse garantier skal leve op til de relevante standarder, navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Bestemmelserne henviser til EU-lovgivningen (direktiver om en række processuelle rettigheder i forbindelse med retssager) hvad angår visse rettigheder, men definerer også uafhængigt en række andre rettigheder, der endnu ikke reguleres af EU-lovgivning. Som sådan udgør disse bestemmelser et ekstra lag af beskyttelse sammenlignet med national ret, således at mistænkte og andre nyder direkte gavn af EU-beskyttelse.

3.3.5. Kapitel V: Domstolsprøvelse

I medfør af traktatens artikel 86, stk. 3, har EU-lovgiver adgang til at fastsætte regler om domstolskontrol med de processkrifter, som Den Europæiske Anklagemyndighed udarbejder under udøvelsen af sit hverv. Denne mulighed afspejler Den Europæiske Anklagemyndigheds specifikke karakter, idet den adskiller sig fra alle andre EU-institutioner og -agenturer og derfor nødvendiggør særlige regler om domstolskontrol.

Det fremgår af artikel 86, stk. 2, at Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole. De retsakter som Den Europæiske Anklagemyndighed udfærdiger i forbindelse med efterforskningen, er også nært forbundet med den retsforfølgning, som efterforskningen eventuelt munder ud i, og de påvirker medlemsstaternes retsorden. I de fleste tilfælde vil de også blive udført af de retshåndhavende myndigheder i medlemsstaterne efter instruks fra Den Europæiske Anklagemyndighed, og eventuelt også efter at have opnået en retskendelse fra en national domstol. Den Europæiske Anklagemyndighed er derfor et EU-organ, der primært vil få relevans for den nationale retsorden. Det er derfor hensigtsmæssigt at anse den Europæiske Anklagemyndighed for en national myndighed i relation til domstolsprøvelse af de afgørelser, som den træffer i forbindelse med sin efterforskning og retsforfølgning. De nationale domstole bør derfor forestå domstolsprøvelsen af alle de afgørelser, som Den Europæiske Anklagemyndighed træffer, og Unionens domstole bør ikke have direkte kompetence til prøvelse af de retsakter, der er omfattet af traktatens artikel 263, 265 og 268, idet sådanne retsakter ikke bør anes for retsakter hidrørende fra et EU-kontor med hensyn til domstolsprøvelse.

I henhold til traktatens artikel 267 har de nationale domstole mulighed for, og under visse omstændigheder pligt til for EU-Domstolen, at indbringe præjudicielle spørgsmål om fortolkning eller gyldigheden af bestemmelser i EU-retten, der er relevante for domstolsprøvelse af retsakter, som Den Europæiske Anklager udfærdiger i forbindelse med sin efterforskning og retsforfølgning. Dette kan omfatte spørgsmål vedrørende fortolkningen af denne forordning. Eftersom Den Europæiske Anklagemyndighed betragtes som en national myndighed for så vidt angår domstolskontrol, kan de nationale domstole kun henvende sig til Domstolen om fortolkningsspørgsmål hvad angår anklagemyndighedens retsakter. Proceduren for præjudicielle afgørelser sikrer, at denne forordning anvendes ensartet i hele Unionen,

mens gyldigheden af Den Europæiske Anklagemyndigheds retsakter kan anfægtes ved de nationale domstole i overensstemmelse med national ret.

3.3.6. Kapitel VI: Databeskyttelse

Dette kapitel fastsætter bestemmelser om behandlingen af personoplysninger, der i forbindelse med Den Europæiske Anklagemyndighed konkretiserer og supplerer gældende EU-lovgivning om EU-organers behandling af personoplysninger (navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Tilsynet med behandlingen af alle personoplysninger i forbindelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds aktiviteter ligger hos en Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

3.3.7. Kapitel VII: Finansielle bestemmelser og bestemmelser vedrørende personale

Bestemmelser i dette kapitel regulerer forholdene vedrørende Den Europæiske Anklagemyndigheds budget og personale. De bygger på gældende EU-lovgivning, dvs. hvad angår budgetspørgsmål på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, og hvad angår personalespørgsmål på forordning (EØS) nr. 31 som ændret.

3.3.8. Kapitel VIII: Bestemmelser om Den Europæiske Anklagemyndigheds forbindelser med sine partnere

Dette kapitel fastsætter regler om Den Europæiske Anklagemyndigheds forbindelser med EU's institutioner og andre organer samt med aktører uden for Unionen. Der gælder særlige bestemmelser for Den Europæiske Anklagemyndigheds forbindelse med Eurojust, som følge af de aspekter, der binder dem sammen, dvs. operationelle aktiviteter, administration og ledelse.

3.3.9. Kapitel IX: Almindelige bestemmelser

Disse bestemmelser vedrører de institutionelle spørgsmål, der opstår, når der oprettes et nyt EU-kontor eller -agentur. De bygger i vid udstrækning på "den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer", men tager hensyn til Den Europæiske Anklagemyndighed særlige (juridiske) natur. Bestemmelserne dækker spørgsmål, såsom retlig status og vilkår, sprogordning, gennemsigtighed, bestemmelser om forebyggelse af svig, håndtering af klassificerede oplysninger, administrative undersøgelser og generelle regler om ansvar.

3.3.10. Kapitel X: Afsluttende bestemmelser

Disse bestemmelser vedrører gennemførelsen af forordningen og vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser, overgangsbestemmelser, administrative bestemmelser og ikrafttræden.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har til formål at være omkostningseffektivt for EU-budgettet: en del af OLAF's nuværende ressourcer vil blive anvendt til at oprette Den Europæiske Anklagemyndigheds centrale hovedkontor, som også vil drage fordel af administrativ støtte fra Eurojust.

Der vil kun pågå begrænsede ekstra omkostninger i forbindelse med de europæiske delegerede anklageres stillinger, idet de vil være placeret i medlemsstaterne og være en integreret del af Den Europæiske Anklagemyndighed. Som følge af deres dobbelte rolle som

både EU-anklagere og nationale anklagere, modtager de vederlag over EU-budgettet og er omfattet af personalevedtægten.

Idet opstarten af Den Europæiske Anklagemyndighed sandsynligvis vil tage adskillige år, vil personalet blive overflyttet fra OLAF til Den Europæiske Anklagemyndighed lidt efter lidt. Antallet af medarbejdere, der overføres, og de dertilhørende finansieringsomkostninger trækkes ud af OLAF's stillingsfortegnelse. Den Europæiske Anklagemyndighed vil være fuldt operativt, når det nødvendige personaleniveau er nået. Dette niveau ligger på 235 medarbejdere, heraf 180 stillinger i stillingsfortegnelsen og 55 eksternt ansatte, og forventes nået i 2023. De forventede omkostninger i forbindelse med dette personaleniveau for 2023 er på ca. 35 mio. EUR.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 86, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, efter en særlig lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen og medlemsstaterne har en forpligtelse til at beskytte Unionens finansielle interesser mod strafbare handlinger, der hvert år påfører Unionen et betydeligt tab. Disse lovovertrædelser efterforskes og retsforfølges imidlertid ikke for nuværende i tilstrækkeligt omfang af de relevante nationale myndigheder.
- (2) I traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er der hjemmel til at oprette en europæisk anklagemyndighed inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (3) I traktaten er det udtrykkeligt fastsat, at Den Europæiske Anklagemyndighed skal oprettes ud fra Eurojust, hvilket indebærer, at denne forordning bør etablere forbindelser mellem dem.
- (4) Det bestemmes i traktaten, at Den Europæiske Anklagemyndigheds opgave er at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.
- (5) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser kan på grund af deres omfang og virkninger, jf. nærhedsprincippet, bedst bekæmpes på EU-plan. I den nuværende situation, hvor retsforfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, udelukkende påhviler medlemsstaternes myndigheder, opfyldes dette mål ikke i tilstrækkelig grad. Målet for denne forordning, nemlig at oprette en europæisk anklagemyndighed, kan som følge af opsplitningen af de nationale procedurer ved retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ikke opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor som følge af, at Den Europæiske Anklagemyndighed skal have enekompetence til retsforfølgning i forbindelse med sådanne overtrædelser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (6) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, og det sikres, at dens indvirkning på retsordenen og de institutionelle strukturer i medlemsstaterne er så begrænset som muligt.

- (7) Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver bør være at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og sørge for, at gerningsmændene stilles for en domstol. Dette nødvendiggør selvstændige beføjelser til efterforskning og retsforfølgning, herunder mulighed for at udføre efterforskning i grænseoverskridende eller komplekse sager.
- (8) Den Europæiske Anklagemyndigheds organisatoriske struktur bør også gøre det muligt at træffe hurtige og effektive beslutninger ved efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, uanset om de involverer én eller flere medlemsstater.
- (9) Den efterforskning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed, bør som hovedregel udføres af anklagere i medlemsstaterne, som Den Europæiske Anklagemyndighed har delegeret sin kompetence til. I sager, der involverer flere medlemsstater, eller sager, der er særligt komplekse, kan en effektiv efterforskning og retsforfølgning eventuelt nødvendiggøre, at Den Europæiske Anklagemyndighed også udøver sine beføjelser til at give instrukser til de nationale retshåndhævende myndigheder.
- (10) Da Den Europæiske Anklagemyndighed skal tildeles beføjelser til efterforskning og retsforfølgning, bør der indføres institutionelle sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, dels at den kan udføre sine opgaver uafhængigt, dels at den er underlagt EU-institutionernes kontrol.
- (11) En streng kontrol modsvarer dens uafhængighed og de beføjelser, som den tillægges i medfør af denne forordning. Den europæiske anklager er fuldt ud ansvarlig for opfyldelsen af sine pligter i sin egenskab af øverste chef for Den Europæiske Anklagemyndighed, og den pågældende har herved det overordnede institutionelle ansvar for myndighedens generelle virksomhed i relation til EU's institutioner. Som følge heraf kan enhver EU-institution indgive en begæring til Den Europæiske Unions Domstol om, at den pågældende afskediges under særlige omstændigheder, herunder i tilfælde af grove tjenesteforseelser. Dette ansvar bør kombineres med en streng ordning med retlig kontrol, inden for rammerne af hvilken Den Europæiske Anklagemyndighed kun kan anvende tvangsindgreb i forbindelse med efterforskningen efter forudgående retskendelse, og den kompetente domstol bør kunne prøve, om de fremlagte bevismidler opfylder kravene i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (12) For at sikre en konsekvent udøvelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed, og dermed en tilsvarende beskyttelse af Unionens finansielle interesser, bør myndighedens organisatoriske opbygning gøre det muligt at etablere en central koordinering og styring af hele den efterforskning og retsforfølgning, der henhører under dens kompetence. Den Europæiske Anklagemyndighed bør derfor have en centraliseret struktur, hvor afgørelserne træffes af den europæiske anklager.
- (13) For at maksimere effektiviteten og minimere omkostningerne bør Den Europæiske Anklagemyndighed iagttage princippet om decentralisering, hvorved den i princippet bør lade de anklagere i medlemsstaterne, hvortil myndigheden har delegeret sin kompetence, udføre den relevante efterforskning og retsforfølgning. Den Europæiske Anklagemyndighed bør lade sig bistå af de nationale myndigheder, herunder politiet, navnlig ved gennemførelsen af tvangsindgreb. I kraft af princippet om loyalt samarbejde er alle nationale myndigheder og de relevante EU-organer, herunder Europol, Eurojust og OLAF, forpligtet til aktivt at bistå Den Europæiske Anklagemyndighed i forbindelse med dennes efterforskning og retsforfølgning og til at samarbejde med myndigheden i videst muligt omfang.
- (14) Den Europæiske Anklagemyndigheds operationelle virksomhed bør på vegne af den europæiske anklager og under dennes instruktionsbeføjelse udføres af de udpegede europæiske anklagere, til hvem myndigheden har delegeret sin kompetence, eller af deres medarbejdere i medlemsstaterne. Den europæiske anklager og dennes stedfortrædere bør råde over det

personale, der er nødvendigt for, at de kan udføre deres funktioner i medfør af denne forordning. Den Europæiske Anklagemyndighed bør betragtes som en uadskillelig enhed.

- (15) Ved den procedure, der anvendes ved udnævnelsen af den europæiske anklager, bør hans uafhængighed sikres, og hans legitimitet bør afledes fra EU's institutioner. Den europæiske anklagers stedfortrædere bør udnævnes efter samme procedure.
- (16) Ved den procedure, der anvendes ved udnævnelsen af de europæiske anklagere, til hvem myndigheden har delegeret sin kompetence, bør det sikres, at de udgør en integreret del af Den Europæiske Anklagemyndighed, og at de på både operationelt og funktionelt niveau integreres i de nationale retssystemer og i deres strafferetspleje.
- (17) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder udgør grundlaget for beskyttelse af den mistænkte/tiltalte i straffesager, før og under retssagen. Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed bør på alle niveauer udføres under streng iagttagelse af disse rettigheder.
- (18) Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning bør overholde proportionalitetsprincippet, og sagsbehandlingen bør være upartisk og retfærdighed over for den mistænkte/tiltalte, hvilket indebærer en forpligtelse til at tilvejebringe alle former for såvel belastende som diskulperende materiale.
- (19) Det er nødvendigt at fastlægge de procedureregler, der skal finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed. Da det ville være uforholdsmæssigt at fastsætte detaljerede bestemmelser om myndighedens efterforskning og retsforfølgning, bør denne forordning kun indeholde en opregning af de efterforskningskridt, som Den Europæiske Anklagemyndighed kan få behov for at foretage, og overlade de øvrige forhold, navnlig reglerne vedrørende deres gennemførelse, til national ret.
- (20) For at garantere retssikkerhed og multolerance over for lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed være underlagt princippet om obligatorisk retsforfølgning, hvorefter den skal indlede en efterforskning og, såfremt yderligere betingelser er opfyldt, retsforfølge enhver lovovertrædelse, der henhører under dens kompetence.
- (21) Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige kompetence bør begrænses til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. Enhver udstrækning af denne kompetence til at omfatte alvorlig grænseoverskridende kriminalitet er betinget af, at Det Europæiske Råd træffer en enstemmig afgørelse herom.
- (22) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, er ofte tæt forbundet med andre overtrædelser. Af procesbesparende hensyn og for at undgå en mulig krænkelse af *ne bis in idem*-princippet bør den europæiske anklagers kompetence også omfatte lovovertrædelser, der i national ret ikke formelt er defineret som lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, hvis gerningsindholdet er identisk med eller uadskilleligt forbundet med gerningsindholdet i de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. I sådanne blandede sager, hvor den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende, bør Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence udøves efter samråd med de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovovertrædelse, der er mest tungtvejende, bør afgøres efter overtrædelsens finansielle konsekvenser for Unionen og for de nationale budgetter, antallet af skadelidte, eller andre omstændigheder, der har relation til overtrædelsens grovhed, eller dennes strafferamme.
- (23) Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence i relation til lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør have forrang for nationale krav om at blive tillagt den stedlige kompetence, således at den kan sikre en konsekvent håndtering og styring af

efterforskning og retsforfølgning på EU-plan. I forbindelse med disse lovovertrædelser bør medlemsstaternes myndigheder kun handle, såfremt Den Europæiske Anklagemyndighed fremsætter begæring herom, medmindre hasteforanstaltninger er påkrævet.

- (24) Da Den Europæiske Anklagemyndighed skal foretage retsforfølgningen ved de nationale domstole, bør dens kompetence defineres under henvisning til de nationale strafferetlige regler, der sanktionerer handlinger eller undladelser, der skader Unionens finansielle interesser, og som fastlægger de strafferetlige sanktioner ved gennemførelsen af den relevante EU-lovgivning, navnlig [*direktiv 2013/xx/EU*³] i de nationale retssystemer.
- (25) Den Europæiske Anklagemyndighed bør udøve sin kompetence i så vid udstrækning som muligt, så dens efterforskning og retsforfølgning i givet fald kan udstrækkes til lovovertrædelser, der er begået uden for medlemsstaternes område. Udøvelsen af myndighedens kompetence bør derfor tilpasses reglerne i [*direktiv 2013/xx/EU*].
- (26) Da Den Europæiske Anklagemyndighed har enekompetence til at behandle lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør den efterforskning, der udføres på medlemsstaternes område, lettes af de kompetente nationale myndigheder og de relevante EU-organer, herunder Eurojust, Europol og OLAF, fra det tidspunkt hvor Den Europæiske Anklagemyndighed får anmeldelse om en mulig lovovertrædelse, og indtil den afgør, om der skal rejses tiltale, eller sagen skal behandles på anden vis.
- (27) Med henblik på fuldt ud at opfylde sin forpligtelse til at underrette Den Europæiske Anklagemyndighed, når der opstår mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetence, bør de nationale myndigheder såvel som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer følge den gældende anmeldelsesprocedure, og de bør råde over effektive mekanismer til brug for en umiddelbar bedømmelse af de forhold, de får kendskab til. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer kan i givet fald bruge OLAF i dette øjemed.
- (28) Det er af afgørende betydning for en effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan indhente materiale overalt i Unionen ved hjælp af et omfattende sæt af efterforskningsskridt under iagttagelse af proportionalitetsprincippet og overholdelse af betingelsen om, at der skal foreligge en retskendelse, før visse efterforskningsskridt kan foretages. Disse skridt bør være til rådighed for så vidt angår lovovertrædelser, der falder ind under Den Europæiske Anklagemyndigheds mandat, til brug for dens efterforskning og retsforfølgning. Når Den Europæiske Anklagemyndighed eller den kompetente retsinstans på dennes vegne har begæret sådanne skridt iværksat, bør de gennemføres i overensstemmelse med national ret. Den Europæiske Anklagemyndighed bør desuden have adgang til alle relevante kilder, herunder offentlige og private registre.
- (29) Anvendelsen af de efterforskningsskridt, der kan foretages i henhold til denne forordning, bør opfylde de betingelser, der er fastsat heri, herunder kravet om, at der skal indhentes en retskendelse, før visse tvangsindgreb kan iværksættes. Andre efterforskningsskridt kan være betinget af en retskendelse, hvis det kræves efter national ret i den medlemsstat, hvor det pågældende efterforskningsskridt skal foretages. Det almindelige krav om proportionalitet og nødvendighed bør finde anvendelse i forbindelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds begæringer om disse skridt og i forbindelse med den kompetente retsinstans godkendelse heraf i medfør af denne forordning.

³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (KOM(2012) 363 endelig af 11.7.2012).

- (30) Det fremgår af traktatens artikel 86, at Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som offentlig anklager, hvilket indebærer, at den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod en mistænkt, og udpeger den retsinstans, ved hvilken straffesagen skal gennemføres. Afgørelsen om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod den mistænkte, bør træffes af Den Europæiske Anklagemyndighed, således at der etableres en fælles politik for retsforfølgning. Den Europæiske Anklagemyndighed bør udpege den pågældende retsinstans på grundlag af klare kriterier.
- (31) Under hensyn til princippet om obligatorisk retsforfølgning bør Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning normalt føre til tiltalerejsning ved de kompetente nationale domstole i sager, hvor der i bevismaterialet er stærke holdepunkter for, at der er begået en lovovertrædelse, og der ikke er retlige hindringer for tiltalerejsning. Er der ikke sådanne holdepunkter, og er der ikke udsigt til, at de fornødne bevismidler vil blive fremlagt under sagen, kan sagen henlægges. Den Europæiske Anklagemyndighed bør endvidere have adgang til at henlægge sagen, hvis lovovertrædelsen er af ringe betydning. I tilfælde, hvor sagen ikke henlægges af disse årsager, men tiltalerejsning heller ikke er berettiget, bør Den Europæiske Anklagemyndighed have mulighed for at afgøre sagen ved at fremsætte et bødeforlæg for sigtede, hvis det er begrundet i hensynet til en god retspleje. De regler, der finder anvendelse på bødeforlæg, og de, der finder anvendelse på beregningen af de bøder, der skal pålægges, bør fastsættes i Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden. Afslutning af en sag ved bødeforlæg i medfør af denne forordning bør ikke berøre de kompetente myndigheders anvendelse af administrative foranstaltninger, for så vidt som disse foranstaltninger ikke omfatter sanktioner, der kan sidestilles med strafferetlige sanktioner.
- (32) De bevismidler, der af Den Europæiske Anklagemyndighed fremlægges for den domstol, hvorved straffesagen gennemføres, bør uden videre anerkendes af den pågældende domstol, og den skal således lægge til grund, at de opfylder de relevante formelle krav i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den er beliggende, forudsat at domstolen anser det for at være i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang og den tiltaltes rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den relevante domstol kan ikke afvise det materiale, som fremlægges af Den Europæiske Anklagemyndighed, under henvisning til, at de betingelser og regler, der gælder for tilvejebringelse af denne type materiale, afviger fra dem, der er fastsat i den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende domstol.
- (33) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I henhold til chartret skal Den Europæiske Anklagemyndighed i særdeleshed respektere retten til en retfærdig rettergang, retten til forsvar og uskyldsformodningen som fastsat i chartrets artikel 47 og 48. Chartrets artikel 50, der sikrer retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange (*ne bis in idem*) for den samme lovovertrædelse, er til hinder for, at der finder dobbelt strafforfølgning sted som følge af de straffesager, der rejses af Den Europæiske Anklagemyndighed. Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed bør således udføres under streng overholdelse af disse rettigheder, og forordningen bør anvendes og fortolkes i overensstemmelse hermed.
- (34) I henhold til traktatens artikel 82, stk. 2, kan Unionen fastsætte minimumsregler om enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen med henblik på at sikre, at retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang respekteres. Selv om Unionen allerede har fastsat en lang række forskrifter på dette område, har nogle af disse rettigheder endnu ikke været genstand for EU-retlig harmonisering. Med hensyn til disse rettigheder bør der i forordningen fastsættes regler, der udelukkende vil finde anvendelse med henblik på at opnå dennes formål.

- (35) Den ret til forsvar, der allerede er fastsat i den relevante EU-lovgivning, så som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information i straffesager⁵ og [*Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/12/EU af xx xxx 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og ret til kommunikation ved anholdelse*], og gennemført i national lovgivning, bør finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed. Enhver person, som Den Europæiske Anklagemyndighed mistænker for at have begået en lovovertrædelse, som myndigheden beslutter at efterforske, bør have denne ret.
- (36) I medfør af traktatens artikel 86, stk. 3, har EU-lovgiveren adgang til at fastsætte regler om domstolskontrol med de proceduremæssige foranstaltninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed træffer under udøvelsen af sit hverv. Denne kompetence, som EU-lovgiveren er blevet tillagt, afspejler Den Europæiske Anklagemyndigheds specifikke karakter, idet den adskiller sig fra alle andre EU-institutioner og -agenturer og derfor nødvendiggør særlige regler om domstolskontrol.
- (37) Det fremgår af artikel 86, stk. 2, at Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole. Den Europæiske Anklagemyndigheds handlinger i forbindelse med efterforskningen er nært forbundet med den retsforfølgning, som efterforskningen eventuelt munder ud i, og de påvirker medlemsstaternes retsorden. I de fleste tilfælde vil de blive udført af de retshåndhavende myndigheder i medlemsstaterne efter instruks fra Den Europæiske Anklagemyndighed, eventuelt efter at have opnået en retskendelse fra en national domstol. Det er derfor hensigtsmæssigt at anse Den Europæiske Anklagemyndighed for en national myndighed i relation til domstolskontrol af dens efterforskning og retsforfølgning. De nationale domstole bør derfor forestå domstolskontrollen af hele Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning, som måtte blive anfægtet, og Den Europæiske Unions Domstol bør ikke have direkte kompetence til efter traktatens artikel 263, 265 og 268 at foretage domstolskontrol, eftersom disse handlinger ikke bør anses som et EU-organs handlinger.
- (38) I henhold til traktatens artikel 267 har de nationale domstole mulighed for og under visse omstændigheder pligt til at indbringe præjudicielle spørgsmål om fortolkningen eller gyldigheden af bestemmelser i EU-retten for EU-Domstolen, herunder bestemmelserne i denne forordning, der er relevante for domstolskontrollen af Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning. De nationale domstole bør ikke have mulighed for at indbringe spørgsmål om gyldigheden af Den Europæiske Anklagemyndigheds handlinger for EU-Domstolen med henblik på domstolskontrol, eftersom disse handlinger ikke bør anses som et EU-organs handlinger.
- (39) Det bør også præciseres, at sager vedrørende fortolkningen af bestemmelser i national ret, der kan bringes i anvendelse i kraft af denne forordning, alene bør behandles af de nationale domstole. Disse domstole kan følgelig ikke indbringe præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen vedrørende fortolkning af den nationale ret, som der henvises til i denne forordning.
- (40) Da det i traktaten foreskrives, at Den Europæiske Anklagemyndighed skal oprettes ud fra Eurojust, bør de organisatorisk, operationelt og administrativt fungere side om side, samarbejde og supplere hinanden.

⁴ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1.

⁵ EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1.

- (41) Den Europæiske Anklagemyndighed bør også arbejde tæt sammen med andre EU-institutioner og -agenturer med henblik på at lette udøvelsen af dens funktioner efter denne forordning og om nødvendigt indgå formelle aftaler om detaljerede regler om informationsudveksling og samarbejde. Der bør lægges særlig vægt på samarbejdet med Europol og OLAF for at undgå, at de samme opgaver udføres to gange, og for at give Den Europæiske Anklagemyndighed adgang til de oplysninger, som de råder over, såvel som til deres analyser i bestemte sager.
- (42) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶ finder anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger. Dette gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds mål og opgaver, personoplysninger i relation til personalet såvel som de administrative personoplysninger, som den ligger inde med. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør overvåge Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger. De principper, der er opstillet i forordning (EF) nr. 45/2001, bør om nødvendigt konkretiseres og suppleres med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af operationelle personoplysninger. Når Den Europæiske Anklagemyndighed overfører operationelle personoplysninger til et tredjeland, til en international organisation eller til Interpol i kraft af en international aftale indgået i medfør af traktatens artikel 218, bør de passende garantier, der ydes med hensyn til beskyttelsen af personers privatliv og grundlæggende rettigheder og friheder, sikre, at denne forordnings bestemmelser om databeskyttelse opfyldes.
- (43) [*Direktiv 2013/xx/EU om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger*] finder anvendelse på medlemsstaternes kompetente myndigheders anvendelse af personoplysninger i forbindelse med forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger eller pålæggelse af straf.
- (44) Den Europæiske Anklagemyndigheds databehandlingssystem bør bygge på Eurojusts sagsforvaltningssystem, men deres midlertidige elektroniske sagsmapper bør anses for at henhøre under sagens akter fra det tidspunkt, hvor en efterforskning indledes.
- (45) Den Europæiske Anklagemyndigheds finansieringsordning såvel som ordningen vedrørende dens budget og personale bør leve op til de relevante EU-standarder, der finder anvendelse på de organer, der henvises til i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁷, dog under behørig hensyntagen til den omstændighed, at Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence til at udføre efterforskning og retsforfølgning på EU-plan har karakter af en enekompetence. Den Europæiske Anklagemyndighed bør underlægges en forpligtelse til årlig rapportering.
- (46) De almindelige regler om åbenhed i forvaltningen, der finder anvendelse på EU's agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndighed, men kun med hensyn til dens administrative opgaver, således at den fortrolige karakter af dens operationelle arbejde på ingen måde bringes i fare. På samme måde bør de administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere Den Europæiske Anklagemyndigheds krav om fortrolighed.

⁶ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, af 26.10.2012, s. 1).

- (47) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de [ikke] ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (48) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (49) Medlemsstaternes stats- og regeringschefer fastlagde på deres møde i Bruxelles den 13. december 2003 Den Europæiske Anklagemyndigheds sæde —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Anklagemyndighed, og der fastsættes regler om dens virksomhed.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) "person": enhver fysisk eller juridisk person
- b) "strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser": de handlinger, der er nævnt i direktiv 2013/xx/EU, som gennemført i national ret
- c) "Unionens finansielle interesser": alle indtægter, udgifter og aktiver, der er omfattet af, anskaffet ved eller som tilkommer EU's budget og budgettet for de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i medfør af traktaterne, samt de budgetter, som de forvalter eller fører tilsyn med
- d) "administrative personoplysninger": alle personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, bortset fra operationelle personoplysninger.
- e) "operationelle personoplysninger": alle personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed for at nå de mål, der er fastsat i artikel 37.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS STATUS, ORGANISATION OG STRUKTUR

Artikel 3

Oprettelse

1. Den Europæiske Anklagemyndighed oprettes som et EU-organ med en decentral struktur.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er en juridisk person.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed samarbejder med Eurojust og benytter sig af dennes administrative bistand, jf. artikel 57.

Artikel 4

Opgaver

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds opgave er at bekæmpe strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er ansvarlig for efterforskning og retsforfølgning af gerningsmænd og medvirkende til de strafbare handlinger, der er nævnt i stk. 1, og for, at de stilles for en domstol. I dette øjemed leder Den Europæiske Anklagemyndighed og fører tilsyn med den relevante efterforskning og træffer procesledende foranstaltninger i forbindelse med retsforfølgningen, herunder beslutninger om at henlægge sagen.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole i sager, der vedrører de overtrædelser, der er nævnt i stk. 1, herunder rejser tiltale og iværksætter appel, indtil sagen er blevet endeligt afgjort.

Artikel 5

Uafhængighed og ansvar

1. Den Europæiske Anklagemyndighed er uafhængig.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed, herunder den europæiske anklager, dennes stedfortrædere og personale, de europæiske delegerede anklagere og deres ansatte i medlemsstaterne hverken søger eller modtager instrukser fra nogen person, nogen medlemsstat, nogen institution, noget organ eller noget kontor eller agentur ved udførelsen af sine opgaver. Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer eller agenturer og medlemsstaterne respekterer Den Europæiske Anklagemyndigheds uafhængighed, og de må ikke forsøge at øve indflydelse på den under udførelsen af dens opgaver.
3. Den Europæiske Anklager er ansvarlig over for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen for Den Europæiske Anklagemyndigheds generelle virksomhed og udarbejder bl.a. en årsberetning, jf. artikel 70.

Artikel 6

Den Europæiske Anklagemyndigheds struktur og organisation

1. Den Europæiske Anklagemyndighed er opbygget således, at den omfatter en europæisk anklager, dennes stedfortrædere, de ansatte, der bistår dem under udførelsen af deres opgaver

inden for rammerne af denne forordning, såvel som de europæiske delegerede anklagere, der gør tjeneste i medlemsstaterne.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed ledes af den europæiske anklager, der forestår dens virksomhed og tilrettelægger dens arbejde. Den europæiske anklager bistås af fire stedfortrædere.
3. Stedfortræderne bistår den europæiske anklager under udførelsen af dennes opgaver og afløser denne i overensstemmelse med de regler, der vedtages i medfør af artikel 72, litra d), når den pågældende er fraværende eller forhindret i at udføre sine opgaver. En af stedfortræderne er ansvarlig for gennemførelsen af budgettet.
4. Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning udføres af de europæiske delegerede anklagere under ledelse af den europæiske anklager og under dennes tilsyn. Når det skønnes nødvendigt af hensyn til efterforskningen eller retsforfølgningen, kan den europæiske anklager også udøve sine beføjelser direkte i medfør af artikel 18, stk. 5.
5. Der er mindst én europæisk delegeret anklager i hver medlemsstat, som er en integreret del af Den Europæiske Anklagemyndighed. De europæiske delegerede anklagere udfører deres virksomhed under den europæiske anklagers eksklusive myndighed og følger udelukkende dennes instrukser, retningslinjer og beslutninger, når de udfører den efterforskning og retsforfølgning, som de er blevet tildelt. Når de handler inden for rammerne af det mandat, som de er blevet tillagt ved denne forordning, er de fuldstændig uafhængige af de nationale retshåndhævende organer, og de har ingen forpligtelser over for dem.
6. De europæiske delegerede anklagere kan også udøve deres funktioner som nationale anklagere. I tilfælde af en sammenfaldende tildeling af sager underretter de europæiske delegerede anklagere den europæiske anklager, der efter samråd med de kompetente retshåndhævende myndigheder i den berørte medlemsstat kan give ham instrukser om af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning at give deres opgaver efter denne forordning forrang. I sådanne tilfælde underretter den europæiske anklager straks medlemsstatens kompetente retshåndhævende myndigheder herom.
7. Embedshandlinger, der udføres af den europæiske anklager, de europæiske delegerede anklagere, Den Europæiske Anklagemyndigheds personale eller enhver anden person, der optræder på vegne heraf under udførelsen af sine opgaver, anses for udført af Den Europæiske Anklagemyndighed. Den europæiske anklager repræsenterer Den Europæiske Anklagemyndighed over for EU-institutionerne, medlemsstaterne og tredjemænd.
8. Når det af hensyn til efterforskningen eller retsforfølgningen viser sig nødvendigt, kan den europæiske anklager midlertidigt tilføre de delegerede europæiske anklagere ressourcer og personale.

Artikel 7

Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden fastsættes ved en afgørelse, der træffes af den europæiske anklager, dennes fire stedfortrædere og fem europæiske delegerede anklagere, der udvælges af den europæiske anklager på grundlag af en ordning med en strengt ligelig rotation for derved at afspejle den demografiske og geografiske spredning i samtlige medlemsstater. Afgørelsen træffes med simpelt flertal, idet alle medlemmer har én stemme. Ved stemmelighed er den europæiske anklagers stemme udslagsgivende.
2. Forretningsordenen regulerer tilrettelæggelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds arbejde og omfatter almindelige regler om sagsfordelingen.

AFDELING 2

UDNÆVNELSE OG AFSKEDIGELSE AF DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS MEDLEMMER

Artikel 8

Udnævnelse og afskedigelse af den europæiske anklager

1. Den europæiske anklager udnævnes af Rådet med Europa-Parlamentets godkendelse for en embedsperiode på otte år uden mulighed for genudnævnelse. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal.
2. Den europæiske anklager udvælges blandt personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, som har de nødvendige kvalifikationer for udnævnelse til høje retlige embeder, og som har relevant erfaring med straffesager.
3. Udvælgelsen sker på grundlag af et stillingsopslag, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvorefter Kommissionen opstiller en kort liste over egnede ansøgere, som den forelægger for Europa-Parlamentet. Før listen forelægges Parlamentet, indhenter Kommissionen en udtalelse fra et af denne nedsat udvalg bestående af syv personer, der udvælges blandt tidligere medlemmer af Den Europæiske Unions Domstol, medlemmer af de nationale højesteretter, de nationale retshåndhavende myndigheder og/eller kompetente advokater, hvoraf én indstilles af Europa-Parlamentet, samt formanden for Eurojust, der har observatørstatus.
4. Hvis den europæiske anklager ikke længere opfylder betingelserne for udførelsen af sine opgaver, eller han har gjort sig skyldig i en grov tjenesteforseelse, kan Den Europæiske Unions Domstol efter begæring fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige den pågældende.

Artikel 9

Udnævnelse og afskedigelse af den europæiske anklagers stedfortrædere

1. Den europæiske anklagers stedfortrædere udnævnes efter reglerne i artikel 8, stk. 1.
2. Den europæiske anklagers stedfortrædere udvælges blandt personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, som har de nødvendige kvalifikationer for udnævnelse til høje retlige embeder, og som har relevant erfaring med straffesager.
3. Udvælgelsen sker på grundlag af et stillingsopslag, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvorefter Europa-Kommissionen opstiller en kort liste over egnede ansøgere, som afspejler den demografiske balance og geografiske spredning i medlemsstaterne, og som med den europæiske anklagers godkendelse forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet .
4. Stedfortræderne kan afskediges efter reglerne i artikel 8, stk. 4, på foranledning af den europæiske anklager.

Artikel 10

Udnævnelse og afskedigelse af de europæiske delegerede anklagere

1. De europæiske delegerede anklagere udnævnes af den europæiske anklager på grundlag af en af den/de berørte medlemsstat(er) fremlagt liste omfattende mindst tre ansøgere, der opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2. De udnævnes for en embedsperiode på fem år med mulighed for genudnævnelse.

2. De europæiske delegerede anklagere skal have de nødvendige kvalifikationer for udnævnelse til høje retlige embeder og have relevant erfaring med straffesager. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig. Medlemsstaterne udnævner den europæiske delegerede anklager til anklager i henhold til national ret, såfremt vedkommende på tidspunktet for udnævnelsen til europæisk delegeret anklager ikke allerede har en sådan status.
3. Den europæiske anklager kan afskedige europæiske delegerede anklagere, hvis de ikke længere opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2, eller de kriterier, der finder anvendelse i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, eller hvis de har gjort sig skyldig i en grov tjenesteforseelse. De kompetente nationale myndigheder kan ikke uden den europæiske anklagers samtykke fjerne de europæiske delegerede anklagere fra deres stilling som national anklager, så længe de udøver deres funktioner på vegne af Den Europæiske Anklagemyndighed.

AFDELING 3

GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER

Artikel 11

De grundlæggende principper, der gælder for Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed

1. Den Europæiske Anklagemyndighed sikrer, at den under udøvelsen af sin virksomhed respekterer de rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Den Europæiske Anklagers virksomhed er underlagt proportionalitetsprincippet som omhandlet i artikel 26, stk. 3.
3. Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning er undergivet bestemmelserne i denne forordning. National ret finder anvendelse i det omfang et spørgsmål ikke er reguleret i denne forordning. Den nationale lovgivning, der finder anvendelse, er lovgivningen i den medlemsstat, hvor efterforskningen eller retsforfølgningen finder sted. Når et spørgsmål både reguleres af national ret og denne forordning, har sidstnævnte forrang.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed har enekompetence til efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed udfører efterforskningen på en upartisk måde og tilvejebringer al relevant materiale såvel belastende som diskulperende.
6. Den Europæiske Anklagemyndighed indleder den relevante efterforskning uden ugrundet ophold og sikrer sig, at efterforskningen og retsforfølgningen udføres hurtigt.
7. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bistår og støtter aktivt den af Den Europæiske Anklagemyndighed iværksatte efterforskning og retsforfølgning på dennes anmodning og afstår fra enhver handling, politik eller procedure, der forsinker eller hindrer dennes gang.

AFDELING 4

DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS KOMPETENCE

Artikel 12

Strafbare handlinger, der er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence

Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence med hensyn til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, jf. direktiv 2013/xx/EU som gennemført i national ret.

Artikel 13

Accessorisk kompetence

1. Når de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er uadskilleligt forbundet med andre strafbare handlinger end dem, der er omfattet af artikel 12, og en samlet efterforskning og retsforfølgning er begrundet i hensynet til en hensigtsmæssig retspleje, har Den Europæiske Anklagemyndighed også kompetence til at inddrage disse andre strafbare handlinger i sagen, forudsat at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er mest tungtvejende, og de øvrige strafbare handlinger hviler på samme faktiske omstændigheder.
Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, er den medlemsstat, der har kompetence med hensyn til de øvrige lovovertrædelser, ligeledes kompetent med hensyn til de i artikel 12 omhandlede lovovertrædelser.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale retshåndhævende myndigheder konsulterer hinanden for at afgøre, hvilken myndighed der har kompetence i henhold til stk. 1. I situationer, hvor det er hensigtsmæssigt for at lette fastlæggelsen af denne kompetence, kan Eurojust inddrages i medfør af artikel 57.
3. I tilfælde af uenighed mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne om, hvem der har kompetencen i henhold til stk. 1, er det den nationale myndighed, der har beføjelse til at tage stilling til kompetencefordelingen i straffesager, der træffer afgørelse vedrørende den accessoriske kompetence.
4. Afgørelser om kompetencefordelingen i medfør af denne artikel kan ikke appelleres.

Artikel 14

Udøvelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence

Den Europæiske Anklagemyndighed udøver sin enekompetence til efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med enhver strafbar handling, der er omfattet af artikel 12 og 13, hvis en sådan handling helt eller delvist blev begået

- a) på en eller flere medlemsstaters område, eller
- b) af en statsborger i en af medlemsstaterne, samt af en af Unionens ansatte eller et medlem af institutionerne.

Kapitel III PROCEDUREGLER FOR EFTERFORSKNING, RETSFORFØLGNING OG BEHANDLING AF STRAFFESAGER

AFDELING 1

UDFØRELSE AF EFTERFORSKNINGEN

Artikel 15

Kilder til efterforskningen

1. Alle medlemsstaternes myndigheder og alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer underretter straks Den Europæiske Anklagemyndighed om ethvert forhold, der kunne have karakter af en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde.
2. Når de europæiske delegerede anklagere får kendskab til et forhold, der kunne have karakter af en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, underretter de straks den europæiske anklager herom.

3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan indsamle eller modtage oplysninger fra enhver person om forhold, der kunne have karakter af en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde.
4. Ethvert forhold, som Den Europæiske Anklagemyndighed gøres opmærksom på, registreres og verificeres af den europæiske anklager eller de europæiske delegerede anklagere. Hvis de efter endt verificering beslutter ikke at indlede en efterforskning, henlægger de sagen og noterer begrundelsen herfor i sagsforvaltningssystemet. De informerer den nationale myndighed, den EU-institution, det organ, kontor eller agentur, som gjorde anklagemyndigheden opmærksom på forholdet, herom, og på deres foranledning underrettes den person, der afgav oplysninger om forholdet, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 16

Indledning af en efterforskning

1. Den europæiske anklager eller, på dennes vegne, de europæiske delegerede anklagere træffer en skriftlig afgørelse om indledning af en efterforskning, hvis der er begrundet formodning om, at en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde, er ved at blive begået, eller er blevet begået.
2. Når efterforskningen indledes af den europæiske anklager, tildeler han en europæisk delegeret anklager sagen, medmindre han selv ønsker at udføre efterforskningen i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i artikel 18, stk. 5. Når efterforskningen indledes af en europæisk delegeret anklager, underretter vedkommende straks den europæiske anklager. Efter modtagelse af en sådan underretning kontrollerer den europæiske anklager, at han ikke selv allerede har indledt efterforskningen, eller at en sådan ikke allerede er blevet indledt af en anden europæisk delegeret anklager. For at sikre en effektiv efterforskning kan den europæiske anklager tildele en anden europæisk delegeret anklager sagen eller beslutte selv at overtage den i overensstemmelse med kriterierne i artikel 18, stk. 5.

Artikel 17

Hasteforanstaltninger og henvisninger

1. Er det påkrævet straks at iværksætte tiltag i relation til en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagers kompetenceområde, træffer de nationale myndigheder alle de hasteforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning. De nationale myndigheder henviser efterfølgende sagen til Den Europæiske Anklagemyndighed uden ugrundet ophold. I så tilfælde bekræfter Den Europæiske Anklagemyndighed om muligt inden 48 timer efter indledningen af sin efterforskning de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har truffet, også selv om disse foranstaltninger er blevet truffet og gennemført i medfør af andre bestemmelser end dem, der er fastsat i denne forordning.
2. Giver sagen på et hvilket som helst stadium af efterforskningen anledning til tvivl om kompetencefordelingen, kan Den Europæiske Anklagemyndighed konsultere de nationale retshåndhævende myndigheder for at afgøre, hvilken myndighed der er kompetent. I afventning af en afgørelse om kompetencespørgsmålet træffer Den Europæiske Anklagemyndighed alle hasteforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning i sagen. Når det er fastslået, at det er den nationale myndighed, der er kompetent, bekræfter den nationale myndighed inden 48 timer efter indledningen af den nationale efterforskning de foranstaltninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har truffet.

3. Når en efterforskning, der er indledt af Den Europæiske Anklagemyndighed, viser, at den adfærd, der er genstand for efterforskning, udgør en strafbar handling, der ikke henhører under dens kompetenceområde, henviser den uden ophold sagen til de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder og retsinstanser.
4. Når en efterforskning, der er indledt af de nationale myndigheder, efterfølgende viser, at den pågældende adfærd udgør en strafbar handling, der ligger inden for Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, henviser de nationale myndigheder uden ophold sagen til Den Europæiske Anklagemyndighed. I så tilfælde bekræfter Den Europæiske Anklagemyndighed om muligt inden 48 timer efter indledningen af sin efterforskning de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har truffet, også selv om disse foranstaltninger er blevet truffet og gennemført i medfør af andre bestemmelser end dem, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 18

Udførelse af efterforskningen

1. Den europæiske delegerede anklager, der er udpeget til at forestå efterforskningen, leder efterforskningsarbejdet på vegne af den europæiske anklager og efter dennes instrukser. Den europæiske delegerede anklager, der er udpeget til at forestå efterforskningen, kan enten selv foretage de relevante efterforskningsskridt eller give de kompetente retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende udøver sin tjeneste, instrukser herom. Disse myndigheder efterkommer den europæiske delegerede anklagers instrukser og foretager de efterforskningsskridt, de er blevet pålagt at foretage.
2. I grænseoverskridende sager, hvor det er nødvendigt at foretage efterforskningsskridt i en anden medlemsstat end den, hvor efterforskningen blev indledt, handler den europæiske delegerede anklager, der indledte efterforskningen, eller som fik sagen tildelt af den europæiske anklager, i tæt samråd med den europæiske delegerede anklager i den medlemsstat, hvor det pågældende efterforskningsskridt skal foretages. Den europæiske delegerede anklager foretager enten selv det relevante efterforskningsskridt eller giver de kompetente nationale myndigheder instruks om at foretage dem.
3. I grænseoverskridende sager kan den europæiske anklager inddrage flere europæiske delegerede anklagere i sagen og nedsætte fælles efterforskningshold. Han kan give en europæisk delegeret anklager instruks om at indsamle relevante oplysninger eller foretage efterforskningsskridt på hans vegne.
4. Den europæiske anklager fører tilsyn med den efterforskning, der udføres af de europæiske delegerede anklagere og sikrer, at deres arbejde samordnes. Om fornødent udøver han sin instruktionsbeføjelse.
5. Den europæiske anklager kan omfordele sagen til en anden europæisk delegeret anklager eller selv forestå efterforskningen, hvis det viser sig nødvendigt af hensyn til en effektiv efterforskning eller retsforfølgning på grundlag af et eller flere af nedennævnte kriterier:
 - a) lovovertrædelsens grovhed
 - b) særlige omstændigheder i relation til den formodede gerningsmand
 - c) særlige omstændigheder i relation til efterforskningens grænseoverskridende karakter
 - d) de retshåndhævende myndigheder i den berørte medlemsstat kan ikke fås i tale eller
 - e) de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat har anmodet herom.

6. Hvis den europæiske anklager selv forestår efterforskningen, underretter han den europæiske delegerede anklager i den medlemsstat, hvor de relevante efterforskningsskridt skal foretages. Den europæiske anklagers efterforskningsskridt gennemføres i samarbejde med myndighederne i den medlemsstat, hvis område er berørt. Tvangsindgreb foretages af de kompetente nationale myndigheder.
7. Den efterforskning, der udføres under Den Europæiske Anklagemyndigheds kontrol, beskyttes af de gældende EU-retlige regler om tavshedspligt. De myndigheder, der deltager i Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning, er ligeledes forpligtet til at overholde reglerne om tavshedspligt i den relevante nationale lovgivning.

Artikel 19

Ophævelse af privilegier og immuniteter

1. Når Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning involverer personer, der er beskyttet af privilegier eller immuniteter efter national ret, og disse privilegier og immuniteter er til hinder for udførelsen af en bestemt efterforskning, fremsætter Den Europæiske Anklagemyndighed en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i national ret.
2. Når Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning involverer personer, der er beskyttet af EU-retlige privilegier eller immuniteter, navnlig protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter, og disse privilegier og immuniteter er til hinder for udførelsen af en bestemt efterforskning, fremsætter Den Europæiske Anklagemyndighed en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i EU-retten.

AFDELING 2

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 20

Den Europæiske Anklagemyndigheds adgang til oplysninger

Fra det tidspunkt, hvor Den Europæiske Anklagemyndighed registrerer en sag, skal den kunne indhente enhver relevant oplysning, der er lagret i nationale databaser vedrørende efterforskning i straffesager og retshåndhævelse, såvel som i andre relevante registre, der føres af offentlige myndigheder, eller have adgang hertil ved de europæiske delegerede anklageres mellemkomst.

Artikel 21

Indsamling af oplysninger

1. Når det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen, kan Den Europæiske Anklagemyndighed på anmodning indhente enhver relevant oplysning vedrørende en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde, fra Eurojust og Europol, og den kan ligeledes anmode Europol om at give analytisk støtte til en bestemt igangværende efterforskning.
2. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes myndigheder yder fornøden bistand til og fremlægger de nødvendige oplysninger for Den Europæiske Anklagemyndighed på dennes anmodning.

Artikel 22

Sagsforvaltningssystem, fortegnelse og midlertidige elektroniske sagsmapper

1. Den Europæiske Anklagemyndighed opretter et sagsforvaltningssystem bestående af midlertidige elektroniske sagsmapper og en fortegnelse, som indeholder de personoplysninger, der er omhandlet i bilaget, og andre oplysninger end personoplysninger.
2. Formålet med sagsforvaltningssystemet er:
 - a) at støtte forvaltningen af den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed, navnlig ved sammenholdelse af oplysninger
 - b) at lette adgangen til oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
 - c) at lette kontrollen med, at behandlingen af personoplysninger er lovlige og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i afgørelse 2008/976/RIA⁸.
4. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til de midlertidige elektroniske sagsmapper, der behandles inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed, og må ikke indeholde andre personoplysninger end dem, der er nævnt i punkt 1, litra a) - i), k), og m), og i punkt 2 i bilaget.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed kan under udførelsen af sine opgaver efter denne forordning behandle oplysninger om de konkrete sager, som den arbejder med, i en midlertidig elektronisk sagsmappe. Den Europæiske Anklagemyndighed tillader, at den i artikel 41 omhandlede databeskyttelsesansvarlige får adgang til den midlertidige elektroniske sagsmappe. Den Europæiske Anklagemyndighed underretter den databeskyttelsesansvarlige hver gang, den opretter en ny midlertidig elektronisk sagsmappe, der indeholder personoplysninger.
6. Til brug for behandling af personoplysninger, der kommer frem under sagen, må Den Europæiske Anklagemyndighed ikke oprette andre elektroniske databaser end sagsforvaltningssystemet eller en midlertidig elektronisk sagsmappe.

Artikel 23

Anvendelsen af de midlertidige elektroniske sagsmapper og fortegnelsen

1. Den Europæiske Anklagemyndighed opretter en midlertidig elektronisk sagsmappe for hver sag, den får fremsendt oplysninger om, for så vidt denne fremsendelse er i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende retsakter. Den Europæiske Anklagemyndighed er ansvarlig for forvaltningen af de midlertidige elektroniske sagsmapper, som den har oprettet.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed beslutter fra sag til sag, om adgangen til den midlertidige elektroniske sagsmappe skal begrænses, eller de ansatte skal gives hel eller delvis adgang hertil, hvis det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed afgør, hvilke oplysninger i forbindelse med en midlertidig elektronisk sagsmappe, der skal indføres i fortegnelsen. Oplysninger, der er registreret og genstand for verificering i henhold til artikel 15, stk. 4, skal ikke indføres i fortegnelsen, medmindre den europæiske anklager beslutter det.

⁸ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.

Artikel 24

Adgang til sagsforvaltningssystemet

De europæiske delegerede anklagere og deres ansatte har i det omfang, de har forbindelse til sagsforvaltningssystemet, kun adgang til:

- a) fortegnelsen, medmindre de udtrykkeligt er blevet nægtet adgang hertil
- b) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet af Den Europæiske Anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning, der finder sted i deres medlemsstat
- c) de midlertidige elektroniske sagsmapper, der er oprettet af Den Europæiske Anklager i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning, der finder sted i en anden medlemsstat, for så vidt som de vedrører efterforskning eller retsforfølgning, der finder sted i deres medlemsstat.

AFDELING 3

EFTERFORSKNINGSSKRIDT

Artikel 25

Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskningsbeføjelser

1. I relation til den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed, anses medlemsstaternes område for ét retsområde, inden for hvilket myndigheden kan udøve sin kompetence.
2. Når Den Europæiske anklagemyndigheder beslutter at udøve sin kompetence i relation til en lovovertrædelse, der helt eller delvis blev begået uden for medlemsstaternes område af en statsborger i en af medlemsstaterne, af en EU-ansat eller af et medlem af institutionerne, etablerer den et samarbejde med det berørte tredjeland ved hjælp af de i artikel 59 nævnte instrumenter og procedurer.

Artikel 26

Efterforskningsskridt

1. Den Europæiske Anklagemyndighed har beføjelse til at begære eller foreskrive følgende efterforskningskridt foretaget:
 - a) ransagning af lokaliteter, transportmidler og private boliger samt undersøgelse af tøj og andre personlige ejendele og edb-systemer
 - b) fremlæggelse af alle relevante genstande eller dokumenter, af lagrede elektroniske data, herunder trafikdata og krypterede eller ikke-krypterede data vedrørende bankkonti, enten i originalform eller i en anden bestemt form
 - c) forsegling af lokaliteter og transportmidler samt indefrysning af data for at bevare deres oprindelige indhold, for derved at undgå, at bevismidler går tabt eller forvanskes eller for at sikre muligheden for konfiskation
 - d) indefrysning af redskaber, der har været anvendt til at begå strafbare handlinger, eller udbytte fra strafbart forhold, herunder indefrysning af formuegoder, hvis det forventes, at den domstol, sagen indbringes for, vil anordne konfiskation, og der er rimelig grund til at antage, at ejeren, besidderen eller den, der har kontrol over formuegodet, vil forsøge at komme en retskendelse om konfiskation i forkøbet

- e) opfangelse af telekommunikation, herunder e-mails, til og fra den mistænkte på et hvilket som helst telekommunikationsmedium, som den mistænkte benytter sig af
- f) iværksættelse af løbende overvågning af telekommunikation ved at foreskrive øjeblikkelig videregivelse af telekommunikationstrafikdata for at lokalisere den mistænkte og for at identificere personer, der har været i kontakt med den pågældende på et bestemt tidspunkt
- g) overvågning af finansielle transaktioner ved at pålægge kreditinstitutter eller finansielle institutioner løbende at underrette Den Europæiske Anklagemyndighed om enhver finansiell transaktion, der finder sted ved hjælp af en bestemt konto, der indehaves eller kontrolleres af den mistænkte, eller ved hjælp af andre konti, der med rimelig grund må antages at blive brugt i forbindelse med lovovertrædelsen
- h) blokering af fremtidige finansielle transaktioner ved at pålægge kreditinstitutter eller finansielle institutioner at afstå fra at udføre enhver finansiell transaktion, der involverer en bestemt konto eller bestemte konti, der indehaves eller kontrolleres af den mistænkte
- i) iværksættelse af overvågningsforanstaltninger på ikke frit tilgængelige steder ved at foreskrive video- og audioovervågning af ikke frit tilgængelige steder, dog ikke observation af private boliger, og optagelse af resultaterne heraf
- j) iværksættelse af skjult efterforskning ved at pålægge en polititjenestemand at optræde i civil eller under falsk identitet
- k) tilsigelse af mistænkte og vidner til at give møde, når der er rimelig grund til at antage, at de kan bibringe efterforskningen nyttig information
- l) iværksættelse af identifikationsforanstaltninger ved at foreskrive fotografering, videooptagelse af personer og registrering af en persons biometriske kendetegn
- m) beslaglæggelse af genstande, der tjener som bevismidler
- n) adgang til lokaliteter og prøvetagning af varer
- o) inspektion af transportmidler, når der er rimelig grund til at antage, at varer, der har forbindelse med efterforskningen, transporteres
- p) iværksættelse af foranstaltninger for at opspore og kontrollere personer med henblik på at lokalisere en person
- q) opsporing og eftersporing af genstande ved hjælp af tekniske hjælpemidler, herunder kontrollerede leveringer af varer og kontrollerede finansielle transaktioner
- r) iværksættelse af målrettet observation af den mistænkte og tredjemænd på offentlige steder
- s) opnåelse af adgang til offentlige registre i medlemslandene eller i EU og registre, der føres af private enheder i en offentlig interesse
- t) afhøring af den mistænkte og af vidner
- u) udpegning af eksperter af egen drift eller efter anmodning fra den mistænkte, når sagkyndig bistand er påkrævet.

2. Medlemsstaterne påser, at de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes i forbindelse med den efterforskning og retsforfølgning, som Den Europæiske Anklagemyndighed udfører. Disse foranstaltninger er underlagt de betingelser, der er fastsat i denne artikel og de betingelser, der er fastsat i national lovgivning. Den Europæiske Anklagemyndighed kan kun foreskrive eller begære andre efterforskningsskridt foretaget end

dem, der er nævnt i stk. 1, hvis der er adgang hertil i lovgivningen i den medlemsstat, hvor de skal iværksættes.

3. De konkrete efterforskningskridt, der er omhandlet i stk. 1, må ikke iværksættes uden rimelig grund, og heller ikke såfremt det samme formål kan opnås ved hjælp af mindre indgribende foranstaltninger.
4. Medlemsstaterne påser, at de efterforskningskridt, der er omhandlet i stk. 1, litra a) til j), kun iværksættes efter kendelse afsagt af den kompetente retsinstans i den medlemsstat, hvor de skal foretages.
5. De efterforskningskridt, der er omhandlet i litra k) til u), foretages efter retskendelse, hvis det kræves efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor de skal foretages.
6. Hvis betingelserne i denne artikel såvel som de betingelser, der efter national ret gælder for at tillade den foranstaltning, der begæres iværksat, er opfyldt, skal tilladelsen gives inden for 48 timer i form af en skriftlig og begrundet afgørelse truffet af den kompetente retsinstans.
7. Den Europæiske Anklagemyndighed kan fremsætte en begæring for den kompetente retsinstans om, at den mistænkte anholdes eller varetægtsfængsles i medfør af bestemmelserne i national ret.

AFDELING 4

AFSLUTNING AF EFTERFORSKNINGEN OG BEFØJELSER I FORBINDELSE MED RETSFORFØLGNINGEN

Artikel 27

Retsforfølgning ved de nationale domstole

1. Den europæiske anklager og de europæiske delegerede anklagere har samme beføjelser som de nationale anklagere med hensyn til gennemførelsen af straffesager, navnlig beføjelse til at fremsætte begæring under sagen, deltage i bevisoptagelsen og udøve de relevante retsmidler.
2. Når den kompetente europæiske delegerede anklager anser efterforskningen for at være tilendebragt, sender han et sammendrag af sagen bilagt et udkast til anklageskrift og en bevisfortegnelse til den europæiske anklager til gennemsyn. Hvis den europæiske anklager ikke giver instruks om, at sagen skal henlægges i medfør af artikel 28, giver han den europæiske delegerede anklager instruks om at rejse en straffesag for den kompetente nationale domstol, eller hjemviser sagen med henblik på yderligere efterforskning. Den europæiske anklager kan også selv indbringe sagen for den kompetente nationale domstol.
3. Når anklageskriftet sendes til den kompetente nationale domstol, skal det indeholde en fortegnelse over de beviser, som anklageren vil påberåbe sig under straffesagen.
4. Den europæiske anklager udvælger efter samråd med den europæiske delegerede anklager, der skal anlægge straffesagen, og under hensyn til en forsvarlig retspleje den retskreds, hvori sagen skal føres, og udpeger den kompetente nationale domstol ud fra følgende kriterier:
 - a) stedet, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller i tilfælde af flere lovovertrædelser stedet, hvor hovedparten af disse blev begået
 - b) stedet, hvor tiltalte har sædvanlig bopæl
 - c) stedet, hvor bevismidlet forefindes
 - d) stedet, hvor de direkte skadelidte har sædvanlig bopæl

5. Når det er nødvendigt af hensyn til tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn, underretter den europæiske anklager de kompetente nationale myndigheder, de berørte personer og de relevante EU-institutioner, organer eller agenturer om tiltalerejsningen.

Artikel 28

Henlæggelse af sagen

1. Den europæiske anklager henlægger sagen, hvis straffesagen ikke kan gennemføres af følgende årsager:
 - a) den mistænkte er afgået ved døden
 - b) de handlinger, der har været genstand for efterforskning, har ikke karakter af strafbare handlinger
 - c) den mistænkte får amnesti eller immunitet
 - d) sagen kan ikke gennemføres på grund af nationale forældelsesfrister
 - e) den mistænkte er allerede blevet endeligt frikendt eller dømt på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, jf. artikel 29.
2. Den europæiske anklager kan henlægge sagen af følgende årsager:
 - a) lovovertrædelsen er af ringe betydning som omhandlet i den lovgivning, hvorved *direktiv 2013/xx/EU om bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser ved hjælp af strafferetlige bestemmelser* gennemføres
 - b) bevismangel
3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan videregive henlagte sager til OLAF eller til de kompetente nationale administrative eller retlige myndigheder med henblik på tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn.
4. Hvis efterforskningen blev indledt på grundlag af oplysninger, der blev fremlagt af den skadelidte, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed den pågældende herom.

Artikel 29

Bødeforlæg

1. Hvis sagen ikke henlægges, og det er i overensstemmelse med hensynet til en forsvarlig retspleje, kan Den Europæiske Anklagemyndighed, efter at tabet er blevet erstattet, fremsætte et bødeforlæg for sigtede, der, når bøden er betalt, medfører, at sagen endeligt er afgjort. Hvis sigtede accepterer at betale bøden, betales beløbet til Unionen.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed påser, at beløbet indbetales.
3. Når bødeforlægget accepteres af sigtede, og beløbet er blevet indbetalt, henlægger den europæiske anklager endeligt sagen og underretter officielt de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder og retsinstanser herom, og informerer ligeledes de relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer.
4. Den i stk. 3 omhandlede beslutning om at henlægge sagen kan ikke prøves af nogen retsinstans.

AFDELING 5 ANERKENDELSE AF BEVISMIDLER

Artikel 30

Anerkendelse af bevismidler

1. De bevismidler, som Den Europæiske Anklagemyndighed fremlægger for den kompetente domstol, skal, når domstolen finder, at anerkendelsen heraf ikke vil så tvivl om en retfærdig rettergang og ikke vil krænke forsvarets rettigheder som fastsat i artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, anerkendes under sagen uden nogen form for validering eller lignende retlig procedure, selv i tilfælde hvor lovgivningen i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende, indeholder andre bestemmelser om indsamling og fremlæggelse af sådanne bevismidler.
2. Denne umiddelbare anerkendelse af bevismidlerne berører ikke de nationale domstoles kompetence til frit at bedømme de bevismidler, der forelægges af Den Europæiske Anklagemyndighed under sagen.

AFDELING 6 KONFISKATION

Artikel 31

Behandling af de konfiskerede midler

Når den kompetente domstol på Den Europæiske Anklagemyndigheds begæring ved en endelig kendelse har besluttet at konfiskere varer, der har relation til eller udbytte hidrørende fra en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, skal værdien i penge af sådanne varer eller sådant udbytte overføres til EU's budget, i det omfang det er nødvendigt for at dække Unionens tab.

KAPITEL IV PROCESSUELLE GARANTIER

Artikel 32

Mistænkt, tiltalt og andre involverede personers rettigheder

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed udføres under streng overholdelse af den mistænktets rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til forsvar.
2. Enhver mistænkt eller tiltalt, der er involveret i en straffesag, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har som minimum følgende processuelle rettigheder, som fastsat i EU-retten eller i den relevante medlemsstats lovgivning:
 - a) ret til tolke- og oversætterbistand, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU
 - b) ret til information og aktindsigt, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU
 - c) ret til adgang til advokatbistand og ret til kommunikation med og underretning af en tredjemand under frihedsberøvelse, som fastsat i [*Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/xx/EU om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og ret til kommunikation ved anholdelse*]

- d) ret til ikke at udtale sig og ret til uskyldsformodning
 - e) ret til retshjælp
 - f) ret til at fremlægge bevismidler, udpege sagkyndige og føre vidner.
3. Mistænkte og tiltalte har de rettigheder, der er opregnet i stk. 2, fra det tidspunkt hvor de mistænkes for at have begået en lovovertrædelse. Efter at den kompetente nationale domstol har berammet sagen, hviler den mistænkte og den tiltalte processuelle rettigheder på den nationale ordning, der gælder for den pågældende sag.
 4. De rettigheder, der er opregnet i stk. 2, gælder også for andre personer end en mistænkt eller tiltalt, når vedkommende høres, udspørges eller afhøres af Den Europæiske Anklagemyndighed, og der i den forbindelse opstår mistanke om, at vedkommende har begået en strafbar handling.
 5. De rettigheder, der er fastsat i dette kapitel, berører ikke de processuelle rettigheder, som mistænkte og tiltalte såvel som andre personer, der er involveret i en straffesag, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har efter den relevante nationale lovgivning.

Artikel 33

Ret til ikke at udtale sig og til uskyldsformodning

1. Den mistænkte og den tiltalte, der er involveret i en straffesag, som er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har i overensstemmelse med bestemmelserne herom i national lovgivning ret til ikke at udtale sig, når vedkommende udspørges med hensyn til de faktiske omstændigheder i relation til de strafbare handlinger, som han eller hun mistænkes for at have begået, og vedkommende skal informeres om, at han eller hun ikke er forpligtet til at inkriminere sig selv.
2. Den mistænkte/den tiltalte anses for uskyldig, indtil det modsatte er bevist i overensstemmelse med national ret.

Artikel 34

Adgang til retshjælp

Enhver person, der er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, har i overensstemmelse med reglerne herfor i national lovgivning ret til at opnå vederlagsfri eller delvis vederlagsfri retshjælp fra de nationale myndigheder, hvis vedkommende ikke råder over tilstrækkelige midler til selv at afholde udgiften hertil.

Artikel 35

Rettigheder med hensyn til bevismateriale

1. Den mistænkte eller tiltalte har i overensstemmelse med national lovgivning ret til at fremskaffe bevismateriale, som Den Europæiske Anklagemyndighed tager i betragtning.
2. Den mistænkte eller tiltalte har i overensstemmelse med national lovgivning ret til at anmode Den Europæiske Anklagemyndighed om at tilvejebringe alt materiale, der er relevant for efterforskningen, herunder ved at udpege sagkyndige og afhøre vidner.

KAPITEL V

DOMSTOLSPRØVELSE

Artikel 36

Domstolsprøvelse

1. Når Den Europæiske Anklagemyndighed udarbejder processkrifter under udøvelse af sin virksomhed, anses den for en national myndighed i relation til domstolsprøvelse.
2. Når bestemmelser i national ret finder anvendelse i kraft af denne forordning, anses disse bestemmelser ikke for EU-retlige bestemmelser i relation til traktatens artikel 267.

KAPITEL VI

DATABESKYTTELSE

Artikel 37

Behandling af personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed må inden for rammerne af denne forordning kun foretage manuel eller elektronisk databehandling af de personoplysninger, der er opregnet i punkt 1 i bilaget, i relation til personer, der i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning mistænkes for at have begået eller have medvirket til en lovovertrædelse, der er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, eller som er blevet dømt for en sådan lovovertrædelse, til følgende formål:
 - strafferetlig efterforskning og retsforfølgning, der foretages i medfør af denne forordning
 - udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og andre EU-organer i henhold til denne forordning
 - samarbejde med tredjelande i henhold til denne forordning.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed må kun behandle de personoplysninger, der er opregnet i punkt 2 i bilaget, i relation til personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning betragtes som vidner eller forurettede inden for rammerne af en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med en eller flere af de former for lovovertrædelser, der er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, eller i relation til personer, der er under 18 år. Behandlingen af sådanne personoplysninger må kun finde sted, hvis det er absolut nødvendigt med henblik på de formål, der er nævnt i stk. 1.
3. I undtagelsestilfælde må Den Europæiske Anklagemyndighed også i et begrænset tidsrum, som ikke må overskride det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den sag, som de behandlede oplysninger vedrører, behandle andre personoplysninger end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, vedrørende omstændighederne omkring en lovovertrædelse, såfremt de er af umiddelbar betydning for og indgår i en igangværende efterforskning, som Den Europæiske Anklagemyndighed foretager, og såfremt behandlingen af disse oplysninger er strengt nødvendig af de årsager, der er beskrevet i stk. 1, forudsat at behandlingen af sådanne specifikke oplysninger finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed må kun foretage manuel eller elektronisk databehandling af personoplysninger vedrørende racemæssig eller etnisk baggrund, politisk,

religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt vedrørende helbredsforhold og seksualliv, hvis disse oplysninger er strengt nødvendige for efterforskningen, og såfremt de supplerer andre personoplysninger, der allerede er blevet behandlet. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis dette stykke bringes i anvendelse. Disse oplysninger må ikke behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af den europæiske anklager.

5. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger i forbindelse med dens virksomhed. Denne forordning specificerer og supplerer forordning (EF) nr. 45/2001 for så vidt angår operationelle personoplysninger.

Artikel 38

Frister for lagring af personoplysninger

1. Personoplysninger, som behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, må ikke lagres længere end indtil den første af følgende datoer:
 - a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - b) den dato, hvor personen blev frifundet, og retsafgørelsen har fået retskraft
 - c) tre år efter den dato, hvor retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
 - d) den dato, hvor Den Europæiske Anklagemyndighed konstaterede, at det ikke længere var nødvendigt for den at fortsætte efterforskningen eller retsforfølgningen.
2. Overholdelsen af de i stk. 1, nævnte frister for lagring kontrolleres løbende ved hjælp af hensigtsmæssig elektronisk databehandling. Under alle omstændigheder vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at lagre oplysningerne. Hvis oplysninger vedrørende de i bilaget nævnte personer lagres i en længere periode end fem år, underrettes Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse herom.
3. Når en af de i stk. 1 nævnte frister udløber, foretager Den Europæiske Anklagemyndighed en vurdering af, om det er nødvendigt fortsat at lagre oplysningerne, for at den kan udføre sine opgaver, og den kan undtagelsesvis beslutte at lagre oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat lagring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke træffes beslutning om fortsat at lagre personoplysningerne, slettes de automatisk efter tre år.
4. Når oplysninger i henhold til stk. 3 lagres i længere tid end de datoer, der er nævnt i stk. 1, vurderer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hvert tredje år, om det fortsat er nødvendigt at opbevare dem.
5. Hvis en sagsmappe indeholder ikke-elektronisk behandlede og ikke-strukturerede oplysninger, og fristen for lagring er udløbet for så vidt angår den seneste elektronisk behandlede oplysning i sagsmappen, tilintetgøres alle sagsakterne og eventuelle kopier.

Artikel 39

Registrering og dokumentation

1. Med henblik på kontrol af lovligheden af databehandlingen samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre, at de pågældende data beskyttes, og at indholdet ikke ændres,

registrerer Den Europæiske Anklagemyndighed enhver indsamling, ændring, adgang, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger, der anvendes til operationelle formål. Disse registeroplysninger slettes efter 18 måneder, medmindre oplysningerne stadig skal bruges til løbende kontrol.

2. Registeroplysningerne i henhold til stk. 1 meddeles Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan kun anvende disse oplysninger til kontrol af databeskyttelsen, til at sikre korrekt databehandling og til at sikre, at de pågældende data beskyttes, og at indholdet ikke ændres.

Artikel 40

Autoriseret adgang til personoplysninger

Kun den europæiske anklager, de europæiske delegerede anklagere og deres autoriserede medarbejdere kan med henblik på at udføre deres opgaver og inden for de begrænsninger, der er fastsat i denne forordning, få adgang til de personoplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed behandler i forbindelse med sin operationelle virksomhed.

Artikel 41

Databeskyttelsesansvarlig

1. Den europæiske anklager udpeger en databeskyttelsesansvarlig i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Den databeskyttelsesansvarlige skal med henblik på overholdelsen af forpligtelserne i artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001:
 - a) sikre, at videregivelse af personoplysninger registreres skriftligt
 - b) samarbejde med de ansatte ved Den Europæiske Anklagemyndighed, der er ansvarlige for procedurer, oplæring og rådgivning i forbindelse med databehandling
 - c) udarbejde en årsberetning og sende denne til den europæiske anklager og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
3. Den databeskyttelsesansvarlige har under udførelsen af sine opgaver adgang til alle de oplysninger, som behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, og til alle myndighedens lokaler.
4. De ansatte ved Den Europæiske Anklagemyndighed, der bistår den databeskyttelsesansvarlige i dennes udførelse af sine opgaver, har adgang til de personoplysninger, som behandles af den og til dennes lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af deres opgaver.
5. Hvis den databeskyttelsesansvarlige er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 eller i denne forordning vedrørende behandling af personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne den europæiske anklager og anmoder vedkommende om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis den europæiske anklager ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
6. Den europæiske anklager vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 42

Nærmere regler for udøvelse af retten til aktindsigt

1. Enhver, der har været genstand for registrering, kan udøve retten til aktindsigt i personoplysninger i medfør af forordning (EF) nr. 45/2001 og særligt forordningens artikel 13.
2. Når retten til aktindsigt er begrænset, jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 45/2001, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed skriftligt den registrerede i henhold til forordningens artikel 20, stk. 3. Oplysninger om de vigtigste bevæggrunde for anvendelsen af begrænsningen kan udelades, hvis videregivelsen af sådanne oplysninger vil fratage begrænsningen dens virkning. Den registrerede skal som minimum underrettes om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget al nødvendig kontrol.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed begrunder udeladelsen af oplysninger om de vigtigste bevæggrunde, som den i stk. 2 nævnte begrænsning støttes på.
4. Når Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse under anvendelse af artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001 kontrollerer, om Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger er lovlig, underretter den som minimum den registrerede om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget al nødvendig kontrol.

Artikel 43

Ret til berigtigelse, sletning og begrænsning af behandlingen af personoplysninger

1. Hvis personoplysninger, der er blevet behandlet af Den Europæiske Anklagemyndighed, skal berigtiges, slettes eller omfattes af begrænset behandling som omhandlet i artikel 14, 15 eller 16 i forordning (EF) nr. 45/2001, berigtiger, sletter eller begrænser Den Europæiske Anklagemyndighed behandlingen af disse oplysninger.
2. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 14, 15 eller 16 i forordning (EF) nr. 45/2001, underrettes alle modtagerne af disse oplysninger straks, jf. artikel 17 i forordning (EF) nr. 45/2001. Derefter berigtiger, sletter eller begrænser modtagerne behandlingen af oplysningerne i deres eget system i henhold til de for dem gældende regler.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed informerer skriftligt og uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den registrerede om, at oplysningerne vedrørende den pågældende er blevet berigtiget, slettet eller omfattet af begrænset behandling.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed informerer skriftligt den registrerede om afslag på at berigtige, slette eller begrænse behandlingen af oplysningerne og oplyser den pågældende om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og om adgangen til at indbringe afslaget for domstolene.

Artikel 44

Databeskyttelsesansvar

1. Den Europæiske Anklagemyndighed behandler personoplysninger på en sådan måde, at det kan konstateres, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra personoplysningerne hidrører.
2. Ansvar for overholdelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 og denne forordning påhviler den europæiske anklager. Ansvar for lovligheden af videregivelsen af personoplysninger, der er meddelt Den Europæiske Anklagemyndighed, påhviler den, der har meddelt disse

oplysninger, og påhviler Den Europæiske Anklagemyndighed for så vidt angår personoplysninger, som den har meddelt medlemsstater, EU-organer og tredjelande eller organisationer.

3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning er Den Europæiske Anklagemyndighed ansvarlig for alle de oplysninger, som den behandler.

Artikel 45

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale datatilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udfører sine opgaver i nært samarbejde med de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en kompetent national datatilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Den Europæiske Anklagemyndigheds kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.
2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser om fornødent udveksle relevant information, bistå hinanden i forbindelse med audit og inspektioner, drøfte vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder.
3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes efter behov med henblik på de formål, der er beskrevet i denne artikel. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afholder udgifterne i forbindelse med møderne og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

Artikel 46

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Når en klage indgivet af en registreret i henhold til artikel 32, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 vedrører en afgørelse som omhandlet i artikel 43, hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de nationale kontrolinstanser eller den kompetente retsinstans i den medlemsstat, der var kilden til oplysningerne, eller den direkte berørte medlemsstat. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse, der også kan bestå i et afslag på at meddele oplysninger, i nært samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente retsinstans.
2. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som EU-organer, tredjelande eller organisationer eller private har meddelt Den Europæiske Anklagemyndighed, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at Den Europæiske Anklagemyndighed har foretaget de nødvendige undersøgelser.

Artikel 47

Ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed er i henhold til traktatens artikel 340 ansvarlig for enhver skade, der forvoldes en person, og som skyldes Den Europæiske Anklagemyndigheds uautoriserede eller ukorrekte behandling af oplysninger.
2. Søgsmål, der støttes på Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar i henhold til stk. 1, indbringes for Domstolen i medfør af traktatens artikel 268.

KAPITEL VII FINANSIELLE BESTEMMELSER OG BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

AFDELING 1

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Finansielle aktører

1. Den europæiske anklager har ansvaret for at træffe afgørelser om finansielle og budgetmæssige spørgsmål.
2. Den stedfortræder, der udpeges af den europæiske anklager i henhold til artikel 6, stk. 3, er ansvarlig for at gennemføre Den Europæiske Anklagemyndigheds budget, idet han fungerer som den anvisningsberettigede.

Artikel 49

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i dens budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter på Den Europæiske Anklagemyndigheds budget.
3. Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - a) et tilskud fra Den Europæiske Unions almindelige budget,
 - b) betaling for publikationer og tjenester, der ydes af Den Europæiske Anklagemyndighed.
4. Den Europæiske Anklagemyndigheds udgifter omfatter vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.
5. Når de europæiske delegerede anklagere handler inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver, anses de udgifter, der afholdes i den forbindelse, for aktionsudgifter.

Artikel 50

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller den i artikel 48 omhandlede stedfortræder for den europæiske anklager et foreløbigt overslag over Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for det

følgende regnskabsår. Den europæiske anklager udarbejder på grundlag af dette overslag et foreløbigt overslag over Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.

2. Det foreløbige overslag over Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår sendes til Kommissionen senest den 31. januar hvert år. Den europæiske anklager sender senest den 31. marts et endeligt overslag, som skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
3. Kommissionen sender en oversigt over overslagene til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til traktatens artikel 313 og 314.
5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til Den Europæiske Anklagemyndighed.
6. Budgetmyndigheden vedtager Den Europæiske Anklagemyndigheds stillingsfortegnelse.
7. Den europæiske anklager vedtager Den Europæiske Anklagemyndigheds budget. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
8. I forbindelse med ethvert ejendomsprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for budgettet, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed så tidligt som muligt Europa-Parlamentet og Rådet, jf. artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
9. Undtagen i tilfælde af force majeure som omhandlet i artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 behandler Europa-Parlamentet og Rådet ejendomsprojektet inden for fire uger fra den dato, hvor begge institutioner modtog det. Ejendomsprojektet anses for at være godkendt ved udløbet af fristen på fire uger, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet inden for denne frist træffer afgørelse om ikke at godkende forslaget. Såfremt Europa-Parlamentet eller Rådet inden for fristen på fire uger giver udtryk for behørigt begrundede betænkeligheder, forlænges denne frist én gang med to uger. Såfremt Europa-Parlamentet eller Rådet beslutter ikke at godkende ejendomsprojektet, trækker Den Europæiske Anklagemyndighed sit forslag tilbage og kan fremsætte et nyt.
10. Den Europæiske Anklagemyndighed kan finansiere et ejendomserhvervsprojekt ved hjælp af et lån under forudsætning af budgetmyndighedens forhåndsgodkendelse, jf. artikel 203 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 51

Gennemførelse af budgettet

1. Den i artikel 48 omhandlede europæiske anklagers stedfortræder, der handler i sin egenskab af Den Europæiske Anklagemyndigheds anvisningsberettigede, gennemfører myndighedens budget på eget ansvar og inden for rammerne af det givne budget.
2. Hvert år sender den i artikel 48 omhandlede europæiske anklagers stedfortræder alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne til budgetmyndigheden.

Artikel 52

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Eurojusts regnskabsfører fungerer som Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører ved gennemførelsen af myndighedens budget. Der træffes de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå interessekonflikter.
2. Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.
4. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
5. I overensstemmelse med artikel 148, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fremsætter Revisionsretten senest den 1. juni det efterfølgende år sine bemærkninger til Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab.
6. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab, jf. artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, opstiller Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører på eget ansvar myndighedens endelige årsregnskab.
7. Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører sender inden den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
8. Den Europæiske Anklagemyndigheds endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november det efterfølgende år i *Den Europæiske Unions Tidende*.
9. Den i artikel 48 omhandlede europæiske anklagers stedfortræder sender senest den 30. september det efterfølgende år Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den Europæiske Anklagemyndigheds svar sendes samtidig til Kommissionen.
10. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den i artikel 48 omhandlede europæiske anklagers stedfortræder det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 165, stk. 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ den i artikel 48 omhandlede europæiske anklagers stedfortræder decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n .

Artikel 53

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser vedrørende Den Europæiske Anklagemyndighed vedtages af den europæiske anklager i medfør af [forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget] og efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra [forordning (EF, Euratom)

nr. 2343/2002], hvis det er særligt nødvendigt af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

AFDELING 2

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

Artikel 54

Almindelige bestemmelser

1. Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union⁹ og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner i fællesskab har vedtaget til brug for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for den europæiske anklager, stedfortræderne og Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, medmindre andet er anført i denne afdeling.
2. De beføjelser, som ansættelsesmyndigheden er blevet tillagt ved vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Den Europæiske Unions øvrige ansatte til at indgå ansættelseskontrakter, udøves af den europæiske anklager i relation til den Europæiske Anklagemyndigheds personale.
3. Den europæiske anklager udsteder passende gennemførelsesbestemmelser til tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 110. Den europæiske anklager udarbejder også en stillingsfortegnelse som en del af programmeringsdokumentet.
4. Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for Den Europæiske Anklagemyndighed og dens personale.
5. De europæiske delegerede anklagere ansættes som særlige rådgivere som omhandlet i artikel 5, 123 og 124 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union. De kompetente nationale myndigheder letter udøvelsen af de europæiske delegerede anklageres funktioner inden for rammerne af denne forordning og afstår fra enhver handling eller politik, der kan have en negativ indvirkning på deres karriere og status inden for de nationale retshåndhævende myndigheder. De kompetente nationale myndigheder stiller navnlig de ressourcer og det udstyr, der er nødvendigt for, at de europæiske delegerede anklagere kan udføre deres funktioner efter denne forordning, til deres rådighed og sikrer, at de er fuldt integrerede i deres nationale retshåndhævende myndigheder.

Artikel 55

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andre personer, som ikke er ansat af myndigheden. De udstationerede nationale eksperter er underlagt Den Europæiske Anklagemyndigheds instruktionsbeføjelse under udførelsen af opgaver, der er forbundet med Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed.
2. Den europæiske offentlige anklager vedtager en afgørelse, hvorved der fastsættes regler for udstationering af nationale eksperter til Den Europæiske Anklagemyndighed og om fornødent yderligere gennemførelsesbestemmelser.

⁹ Rådets forordning nr. 31 (EØF) og nr. 11 (Euratom) af 18. december 1961 om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT 1959-1962, s. 126), som navnlig ændret ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 (EFT 1968 (I), s. 30), med senere ændringer.

KAPITEL VIII

BESTEMMELSER OM DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS FORBINDELSER MED SINE PARTNERE

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 56

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for Den Europæiske Anklagemyndigheds udførelse af sine opgaver, kan den indlede et varigt samarbejde med EU-organer og -agenturer i overensstemmelse med disse organers og agenturers mål, de kompetente myndigheder i tredjelande, internationale organisationer og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).
2. I det omfang det er relevant for udførelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver, kan den i medfør af artikel 61 direkte udveksle alle oplysninger, med undtagelse af personoplysninger, med de i stk. 1 nævnte enheder.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 45/2001 modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 nævnte enheder, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, medmindre bestemmelserne i afdeling 3 er til hinder derfor.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed kan kun videregive personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og Interpol, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe lovovertrædelser, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, og i overensstemmelse med denne forordning.
5. Medlemsstater, EU-organer eller -agenturer og internationale organisationer eller Interpol må ikke videregive personoplysninger, som de har modtaget fra Den Europæiske Anklagemyndighed, til tredjemand, hvis oplysningerne skal anvendes til et specifikt formål, der ikke er uforeneligt med det formål, hvortil de blev indsamlet, medmindre Den Europæiske Anklagemyndighed har givet udtrykkeligt samtykke hertil efter at have vurderet omstændighederne i den konkrete sag.

AFDELING 2

FORBINDELSER MED PARTNERE

Artikel 57

Forbindelser med Eurojust

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer og opretholder et særligt tæt forhold til Eurojust på grundlag af et nært samarbejde og udvikling af operationelle, administrative og forvaltningsmæssige forbindelser mellem dem som fastlagt nedenfor.
2. I operationelle sager kan Den Europæiske Anklagemyndighed inddrage Eurojust i sin virksomhed med hensyn til grænseoverskridende eller komplekse sager ved:

- a) at dele oplysninger, herunder personoplysninger, navnlig når der herved afsløres forhold, der falder uden for Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige eller stedlige kompetence.
 - b) at anmode Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) om at deltage i koordineringen af bestemte efterforskningsskridt med hensyn til specifikke aspekter, der eventuelt falder uden for Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige eller stedlige kompetence
 - c) at lette indgåelsen af en aftale mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og den/de berørte medlemsstat/medlemsstater om accessorisk kompetence som omhandlet i artikel 13, dog uden at dette berører muligheden for, at den kompetente retsinstans i den berørte medlemsstat afgør spørgsmålet
 - d) at anmode Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) om at udøve de beføjelser, som de har fået tillagt i kraft af EU-retten eller national ret med hensyn til bestemte efterforskningsskridt, der eventuelt falder uden for Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige eller stedlige kompetence
 - e) at dele oplysninger med Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) om de i artikel 27, 28 og 29 omhandlede procesledende afgørelser, før de forelægges for den europæiske anklager, når Eurojusts beføjelser kan blive berørt, og dette findes hensigtsmæssigt set i lyset af Eurojusts tidligere inddragelse i sagen
 - f) at anmode Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) om at yde bistand i forbindelse med fremsendelse af dens afgørelser eller anmodninger om gensidig retshjælp til og fuldbyrdelse i stater, der er medlemmer af Eurojust, men som ikke deltager i oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed, eller tredjelande.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed har adgang til en mekanisme til brug for automatisk krydskontrol af oplysninger, der indføres i Eurojusts sagsforvaltningssystem. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indført i sagsbehandlingssystemet, og oplysninger, som Eurojust har indført, underrettes både Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed samt den medlemsstat, som meddelte oplysningerne til Eurojust. Såfremt oplysningerne blev meddelt af et tredjeland, underretter Eurojust kun dette tredjeland om overensstemmelsen, hvis Den Europæiske Anklagemyndighed giver sit samtykke hertil.
 4. Det samarbejde, der er etableret i henhold til stk. 1, omfatter udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger. Alle oplysninger, der udveksles i den forbindelse, må kun anvendes til de formål, hvortil de blev meddelt. Enhver anden anvendelse af oplysningerne er kun tilladt, såfremt denne anvendelse falder ind under det modtagende organs beføjelser, og efter forudgående tilladelse fra det organ, som meddelte oplysningerne.
 5. Den europæiske anklager udpeger de medarbejdere, som har adgang til resultaterne af krydskontrolmekanismen, og underretter Eurojust herom.
 6. Den Europæiske Anklagemyndighed benytter sig af Eurojusts administrative bistand og ressourcer. Det nærmere indhold af denne ordning reguleres ved en aftale. Eurojust yder følgende tjenester til Den Europæiske Anklagemyndighed:
 - a) teknisk bistand i forbindelse med udarbejdelsen af årsbudgettet, det programmeringsdokument, der indeholder den årlige og den flerårige programmering, og forvaltningsplanen
 - b) teknisk bistand i forbindelse med ansættelse af personale og karriereudvikling

- c) sikkerhedstjenester
- d) it-tjenester
- e) tjenester inden for økonomisk forvaltning, regnskab og revision
- f) alle andre tjenester af fælles interesse.

Artikel 58

Forbindelser med EU-institutioner, agenturer og andre organer

1. Den Europæiske Anklagemyndighed udvikler et særligt tæt forhold til Europol.
2. Det samarbejde, der etableres i henhold til stk. 1, omfatter udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger. Alle oplysninger, der udveksles i den forbindelse, må kun anvendes til de formål, hvortil de blev meddelt. Enhver anden anvendelse af oplysningerne er kun tilladt, såfremt denne anvendelse falder ind under det modtagende organs beføjelser, og efter forudgående tilladelse fra det organ, som meddelte oplysningerne.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed samarbejder med Kommissionen, herunder med OLAF med henblik på at gennemføre de forpligtelser, der er omhandlet i traktatens artikel 325, stk. 3. I dette øjemed indgår de en aftale, hvorved de nærmere regler for dette samarbejde fastsættes.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed skal etablere og opretholde et særligt tæt forhold til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

Artikel 59

Forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan etablere samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i artikel 56, stk. 1. Disse samarbejdsordninger kan navnlig vedrøre udveksling af strategiske oplysninger og udstationering af forbindelsesofficerer ved Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan efter aftale med de kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i tredjelande for at lette samarbejdet.
3. Europa-Kommissionen kan i medfør af traktatens artikel 218 fremlægge forslag om indledning af forhandlinger om aftaler med et eller flere tredjelande om samarbejde mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de kompetente myndigheder i disse tredjelande med hensyn til retshjælp i straffesager og udlevering i sager, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde.
4. For så vidt angår strafbare handlinger, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, anerkender medlemslandene den enten som en kompetent myndighed i forbindelse med gennemførelsen af deres internationale aftaler om retshjælp i straffesager og i forbindelse med udlevering, eller ændrer om fornødent disse internationale aftaler for at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan udøve sin virksomhed med støtte i sådanne aftaler, når den udfører sine opgaver i henhold til artikel 75, stk.2.

AFDELING 3

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 60

Videregivelse af personoplysninger til EU-organer eller -agenturer

Den Europæiske Anklagemyndighed kan direkte videregive personoplysninger til EU-organer eller -agenturer, i det omfang det er nødvendigt for, at myndigheden selv eller det modtagende EU-organ eller -agentur kan udføre deres opgaver, medmindre der er fastsat begrænsninger herfor i medfør af denne forordning.

Artikel 61

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan alene videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation eller Europol i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, med hjemmel i:
 - a) en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 25 og 31 i direktiv 95/46/EF om, at det pågældende land eller den pågældende internationale organisation eller en behandlingssektor inden for tredjelandet eller den internationale organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for databeskyttelse (i det følgende "afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau"), eller
 - b) en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af traktatens artikel 218, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder.En sådan videregivelse kræver ikke yderligere godkendelse.

Den Europæiske Anklagemyndighed kan indgå samarbejdsordninger med henblik på gennemførelsen af sådanne aftaler eller afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.
2. Uanset stk. 1 kan Den Europæiske Anklagemyndighed give tilladelse til videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer eller Europol under hensyntagen til en sags konkrete omstændigheder, hvis
 - a) det er strengt nødvendigt at videregive oplysninger for at beskytte Unionens væsentlige interesser inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds målsætninger
 - b) det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger
 - c) det af andre grunde er nødvendigt, eller der gælder en retlig forpligtelse til, at oplysningerne videregives for at beskytte en vigtig samfundsinteresse i Unionen eller medlemsstaterne, der er anerkendt i EU-retten eller i national ret, eller for, at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares eller
 - d) det er nødvendigt at videregive oplysningerne for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser.
3. Derudover kan Den Europæiske Anklagemyndighed efter aftale med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis der foreligger garantier for beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, give tilladelse

til løbende videregivelse af en række oplysninger i overensstemmelse med litra a)-d) i en periode, der ikke må overstige et år, dog med mulighed for forlængelse.

4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes, hvis stk. 3 har været anvendt.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed kan videregive administrative personoplysninger i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 62

Retlig status og vilkår

1. I hver medlemsstat tillægges Den Europæiske Anklagemyndighed den mest omfattende rets- og handleevne, som denne stats nationale ret tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i en retssag.
2. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Den Europæiske Anklagemyndighed og de faciliteter, som værtsmedlemsstaten skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i den pågældende medlemsstat for den europæiske anklager, dennes stedfortrædere, myndighedens ansatte og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og værtsmedlemsstaten senest [2 år efter denne forordnings ikrafttræden].
3. Den Europæiske Anklagemyndigheds værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan udøve sin virksomhed, herunder tilbud om undervisning på flere sprog med et europæisk indhold og passende transportforbindelser.

Artikel 63

Sprogordning

1. Forordning nr. 1¹⁰ finder anvendelse på de i artikel 7 og 72 omhandlede akter.
2. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds virke, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 64

Tavshedspligt

1. Den europæiske anklager, stedfortræderne og deres ansatte, de europæiske delegerede anklagere og deres nationale personale er underlagt tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.
2. Tavshedspligten gælder alle personer og alle organer, der skal samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed.
3. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af de i stk. 1 og 2 omhandlede personers tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke.

¹⁰ EFT P 17 af 6.10.1958, s. 385.

4. Alle oplysninger, som modtages af Den Europæiske Anklagemyndighed, er omfattet af tavshedspligt, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort, eller offentligheden har adgang til dem.
5. Medlemmer og ansatte ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er underlagt tavshedspligt for så vidt angår oplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres virke.

Artikel 65

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, som vedrører Den Europæiske Anklagemyndigheds administrative opgaver.
2. Den europæiske anklager vedtager senest seks måneder efter sin oprettelse de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Afgørelser, som Den Europæiske Anklagemyndighed træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten er opfyldt.

Artikel 66

OLAF og Den Europæiske Revisionsret

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999¹¹ tiltræder Den Europæiske Anklagemyndighed inden seks måneder efter, at den er blevet operationel, den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager passende bestemmelser, som skal finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds medarbejdere, ved anvendelse af modellen i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Den Europæiske Anklagemyndighed.
3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹² for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med udgifter, der finansieres af Den Europæiske Anklagemyndighed.
4. Den Europæiske Anklagemyndigheds samarbejdsordninger med tredjelande og internationale organisationer eller Interpol, kontrakter, tilskudsaftaler og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette berører stk. 1, 2 og 3.

¹¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

¹² EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

Artikel 67

Sikkerhedsregler om beskyttelse af klassificerede oplysninger

Den Europæiske Anklagemyndighed anvender de sikkerhedsprincipper, som er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom¹³. Disse skal blandt andet omfatte bestemmelser om udveksling, behandling og lagring af disse oplysninger.

Artikel 68

Administrative undersøgelser

Den Europæiske Anklagemyndigheds administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

Artikel 69

Almindelige bestemmelser om ansvar

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter Den Europæiske Anklagemyndighed i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og uanset et eventuelt ansvar efter artikel 47, enhver skade forvoldt af Den Europæiske Anklagemyndighed eller dens personale under udøvelsen af deres hverv, i det omfang skaden kan tilskrives dem.
4. Stk. 3 finder også anvendelse på skader, som en europæisk delegeret anklager forvolder under udøvelsen af sit hverv.
5. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
6. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister, hvori Den Europæiske Anklagemyndighed er erstatningsansvarlig i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001.¹⁴
7. Den Europæiske Anklagemyndigheds ansattes personlige ansvar over for Den Europæiske Anklagemyndighed fastlægges i den personalevedtægt eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 70

Rapportering

1. Den Europæiske Anklagemyndighed aflægger årsberetning om sin generelle virksomhed. Den sender denne årsberetning til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter samt til Rådet og Kommissionen.

¹³ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

¹⁴ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Forordning (EF) nr. 44/2001 erstattes af forordning (EU) nr. 1215/2012 fra den 10. januar 2015.

2. En gang om året giver den europæiske anklager møde i Europa-Parlamentet og Rådet for at redegøre for Den Europæiske Anklagemyndigheds generelle virksomhed under iagttagelse af tavshedspligten. Den europæiske anklager giver efter anmodning også møde i Kommissionen.
3. De nationale parlamenter kan opfordre den europæiske anklager eller de europæiske delegerede anklagere til at deltage i meningsudvekslinger om Den Europæiske Anklagemyndigheds generelle virksomhed.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 71

Overgangsbestemmelser

1. Inden den europæiske anklager påbegynder sit hverv, træffer han enhver foranstaltning, der er nødvendig for at oprette Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den første udnævnelse af to af den europæiske anklagers stedfortrædere, som vælges ved lodtrækning, sker for en periode på seks år, jf. dog artikel 9.
3. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence indtil den dato, hvor Den Europæiske Anklagemyndighed er blevet oprettet og har påtaget sig sine opgaver, jf. artikel 75, stk. 2. Efter denne dato udøver Den Europæiske Anklagemyndighed sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde. Den Europæiske Anklagemyndighed kan også udøve sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde, men er begået inden denne dato, såfremt en kompetent national myndighed ikke allerede har indledt en efterforskning eller retsforfølgning.

Artikel 72

Administrative bestemmelser og programmeringsdokumenter

Den europæiske anklager

- a) vedtager hvert år det programmeringsdokument, der skal indeholde den årlige og flerårige programmering af Den Europæiske Anklagemyndighed
- b) vedtager en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til risikoen for svig under hensyntagen til omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres
- c) vedtager bestemmelser med henblik på forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, der vedrører de europæiske delegerede anklagere
- d) vedtager bestemmelser om stedfortrædernes og de europæiske delegerede anklageres status, deres rettigheder og pligter samt de resultatkrævier, der er gældende for dem, og om rotationsordningen for de europæiske delegerede anklagere med henblik på anvendelsen af artikel 7
- e) vedtager bestemmelser om håndteringen af bødeforlæg fremsat efter artikel 29 og de nærmere regler for beregning af de bødeløb, der skal betales
- f) vedtager bestemmelser om de nærmere regler for at give tilbagemeldinger til personer eller enheder, som har meddelt oplysninger til Den Europæiske Anklagemyndighed
- g) vedtager de nærmere regler vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 i Den Europæiske Anklagemyndigheds virke

- h) vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 73

Underretninger

Hver medlemsstat udpeger de myndigheder, som har kompetence med hensyn til artikel 6, stk. 6, artikel 13, stk. 3, artikel 17, stk. 2, og artikel 26, stk. 4. Oplysninger om de udpegede myndigheder og om enhver efterfølgende ændring meddeles samtidigt til den europæiske anklager, Rådet og Kommissionen.

Artikel 74

Evaluering

1. Senest [*fem år efter at denne forordning er bragt i anvendelse,*] forelægger Kommissionen sin evalueringsrapport om forordningens gennemførelse for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af forslag til ændringer. Rapporten skal indeholde Kommissionens vurdering af, hvorvidt det er muligt og tilrådeligt at udvide Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde til andre lovovertrædelser, jf. traktatens artikel 86, stk. 4.
2. Kommissionen fremsætter forslag til lovgivning for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den vurderer, at der er behov for mere detaljerede bestemmelser om oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed og dens virke eller om den procedure, der finder anvendelse på dens virksomhed. Den kan anbefale Det Europæiske Råd at udvide Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde i medfør af traktatens artikel 86, stk. 4.

Artikel 75

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed påtager sig de efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver, som overdrages til den ved denne forordning, fra en dato, som fastsættes ved en kommissionsafgørelse efter forslag fra den europæiske anklager, når Den Europæiske Anklagemyndighed er blevet oprettet. Kommissionens afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Bilag

Kategorier af personoplysninger

1.
 - a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) statsborgerskab
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger, toldnummer og skatteregistreringsnummer
 - g) oplysninger vedrørende juridiske personer, hvis de omfatter oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske personer, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning
 - h) konti i banker og i andre finansieringsinstitutter
 - i) en beskrivelse af de påståede overtrædelser samt deres art, den dato hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen
 - j) de faktiske forhold, der giver grund til at antage, at sagen har udløbere i udlandet
 - k) oplysninger om formodet medlemskab af en kriminel organisation
 - l) telefonnumre, e-mailadresser, trafikdata og lokaliseringsdata samt lignende data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller brugeren
 - m) oplysninger i motorkøretøjsregistre
 - n) dna-profiler, der er fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna, fotografier og fingeraftryk.
2.
 - a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelle kaldenavne eller påtagede navne
 - b) fødselsdato og fødested
 - c) statsborgerskab
 - d) køn
 - e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted
 - f) beskrivelse af de overtrædelser, der vedrører dem, samt deres art, den dato, hvor de blev begået, en strafferetlig beskrivelse af dem og status over efterforskningen.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets titel

Kommissionens forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen

Politikområde: Retlige Anliggender

Aktivitet: Afsnit 33

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Bidrage en bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser og til videreudviklingen af et europæisk retsligt område og øge virksomhedernes og borgernes tillid til Unionens institutioner under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr. 2: Styrke det strafferetlige samarbejde og dermed bidrage til at skabe et egentligt europæisk retligt område

(del af generelt mål nr. 2: Styrke tilliden i det europæiske retlige område)

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

33 03 – Retspleje i strafferetlige og civilretlige anliggender

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed forventes at øge beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Det forventes, at oprettelsen af anklagemyndigheden vil medføre en stigning i antallet af retsforfølgninger af gerningsmænd til lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, flere domfældelser, et højere niveau af inddrivninger af uretmæssigt udbetalte midler og en øget afskrækkende virkning. Endvidere vil anklagemyndighedens uafhængighed sikre, at der vil blive gået videre med efterforskninger og retsforfølgning af relevante lovovertrædelser uden de nationale myndigheders direkte indvirkning herpå.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Et øget antal og en øget procentdel af vellykkede efterforskninger og retsforfølgninger.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Selvom både Unionen og medlemsstaterne har en forpligtelse til at beskytte Unionens budget, har Unionen i realiteten begrænset kontrol over medlemsstaternes udgifter og stort set ingen beføjelser til at gribe ind i sager om misbrug af EU-midler. Langt størstedelen af EU-budgettet forvaltes af de nationale myndigheder (f.eks. når EU yder tilskud til offentlige udbud finansieret over EU-budgettet), og enhver efterforskning eller retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, som skader Unionens budget, hører under medlemsstaternes kompetence. Efterforskninger af svig og andre lovovertrædelser vedrørende EU-budgettet hindres ofte af **divergerende lovgivning** og **håndhævelsesindsatser** i medlemsstaterne. De nationale retshåndhavende myndigheder, anklagemyndigheder og dommere i medlemsstaterne træffer afgørelse om, og i så fald, hvordan de skal gribe ind for at beskytte Unionens budget i overensstemmelse med **de prioriteter, som er fastlagt i den nationale strafferetspolitik**, og på grundlag af nationale strafferetlige kompetencer og procesretlige regler. Følgelig **varierer niveauet af beskyttelse** af Unionens finansielle interesser **væsentligt fra medlemsstat til medlemsstat**. Det forhold, at succesraten for retsforfølgninger af lovovertrædelser i forbindelse med EU-budgettet varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat i EU (fra 19 % til 91 %¹⁵), viser, at der er et **hul i de eksisterende beskyttelsesmekanismer**, og dette nødvendiggør korrigerende foranstaltninger.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Merværdien ved oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed skal primært findes i et **øget antal retsforfølgninger** af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.

Oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed skal **forbedre anvendelsen af ressourcer og den udveksling af oplysninger**, som er nødvendig for at kunne gennemføre succesrige efterforskninger og retsforfølgninger af relevante lovovertrædelser. Dette vil på den anden side generelt styrke den retshåndhavende indsats over for disse lovovertrædelser og **øge den forebyggende virkning (afskrækkende virkning)** for potentielle kriminelle. Den Europæiske

¹⁵

Kommissionens årsberetning om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – Bekæmpelse af svig, COM(2012) 408.

Anklagemyndighed vil være i stand til at samle efterforsknings- og retsforfølgingsressourcer med henblik på behovet i en givet situation, hvilket gør den europæiske og nationale retshåndhævelse mere effektiv.

Den Europæiske Anklagemyndighed skal lede efterforskninger og retsforfølgninger direkte i medlemsstaterne, sikre **effektiv koordinering af efterforskninger og retsforfølgninger** og **løse problemer i forbindelse med de forskellige retssystemer**. Det nuværende system, hvor det er medlemsstaterne, der har enekompetence i forbindelse med efterforskninger og retsforfølgninger med støtte fra Eurojust og Europol, er ikke effektivt nok til at håndtere det høje niveau af lovovertrædelser og de deraf følgende erstatninger.

Det er absolut nødvendigt for **udgifternes lovmæssighed** og for at sikre **den offentlige tillid til Unionen**, at dens begrænsede finansielle ressourcer anvendes bedst muligt i EU-borgernes interesse og beskyttes bedre mod svig.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Der er på **nationalt plan** ofte utilstrækkelig informationsudveksling om formodede lovovertrædelser, som involverer EU-midler, mellem overvågnings- og kontrolmyndighederne, dem, der håndterer de administrative undersøgelser, og de retshåndhævende organer. Dette skyldes delvis huller i den processuelle ramme, som der henvises til ovenfor, og som hæmmer effektive tværfaglige efterforskninger, der involverer de retlige såvel som de administrative myndigheder samt told- og skattemyndighederne i medlemsstaterne. De agenturer, som forvalter og kontrollerer udbetalingen af EU-midler, fokuserer nogle gange udelukkende på at få deres penge tilbage ved hjælp af administrative og civile procedurer, selv hvis der er en stærk mistanke om, at der har fundet en strafbar handling sted. Dette kan medføre, at man forsømmer den strafferetlige retsforfølgning, og dermed den afskrækkende virkning og den generelle forebyggelse.

Effektiv efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, hæmmes yderligere af det forhold, at de retshåndhævende myndigheder og anklagemyndighederne ikke altid videreformidler oplysninger om strafbare handlinger til deres kolleger i andre medlemsstater eller til Eurojust eller Europol.

Ydermere fungerer de klassiske metoder til internationalt samarbejde gennem anmodninger om gensidig retshjælp eller gennem fælles efterforskningshold ofte ikke godt nok til at efterforskning og retsforfølgning kan gennemføres effektivt på trods af indsatsen hos europæiske organer som Eurojust og Europol. Reaktionen på anmodninger om gensidig retshjælp er ofte meget langsomme og politisk og retlige myndigheder oplever ofte praktiske problemer i forbindelse med kontakt til og samarbejde med kolleger i udlandet på grund af sprogproblemer og forskelligheder i retssystemerne. I nogle stater har langsomt og ineffektivt internationalt samarbejde ofte medført, at det har været umuligt at forfølge sagen, idet forældelsesfristen er blevet overskredet. Endvidere er sager, der skader Unionens finansielle interesser, særligt komplicerede.

For så vidt angår **samarbejdet på Unionsniveau**, er der indberettet blandede oplevelser i forbindelse med samarbejdet med Eurojust og Europol og mellem medlemsstaterne og OLAF. Eurojust og Europol modtager ikke altid de informationer, som er nødvendige for at kunne yde medlemsstaterne bistand. OLAF støtter medlemsstaterne via sin mulighed for at yde specialiseret teknisk og operativ bistand, som fastsat i artikel 7 i anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Samtidig er gennemførelsen af OLAF's undersøgelser underlagt særlige betingelser, navnlig for så vidt

angår videregivelse af oplysninger til nationale domstole, herunder de gældende databeskyttelsesregler. Derfor er samarbejdet med OLAF også lejlighedsvis blevet kritiseret, især fordi det nogle gange tager OLAF lang tid at dele oplysninger med de nationale anklagemyndigheder. Nogle medlemsstater begrænser også samarbejdet med ikke-retslige organer som OLAF på grundlag af regler om hemmeligholdelse i forbindelse med retsforfølgning.

OLAF's årlige statistik viser, at **sager, som videregives til national efterforskning og de retlige myndigheder, ikke retsforfølges tilstrækkeligt og lige effektivt på tværs af EU.** OLAF analyserede i sin 11. årsberetning medlemsstaternes opfølgning på OLAF's sager over en periode på 12 år og fandt "meget store forskelle mellem landenes evne til at bringe efterforskninger og retsforfølgninger, der vedrører EU-budgettet, til domfældelse inden for et rimeligt tidsrum". Det forhold, at den gennemsnitlige andel af retsforfølgninger ligger under 50 %, viser, at der er alvorlige problemer med at opnå den overordnede effektivitet i efterforskninger og retsforfølgninger i medlemsstaterne.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forslag til direktiv om bekæmpelse af svig

Unionens igangværende tiltag for at beskytte dens finansielle interesser omfatter undersøgelser, kontroller og revisioner, samt lovgivningstiltag, herunder Kommissionens forslag til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, men de løser ikke de problemer, der er blevet påpeget i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger, der skader beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.

Eurojust

Eurojust kan kun koordinere og opfordre til efterforskninger og retsforfølgninger, samt bidrage med udveksling af oplysninger. Hvis en medlemsstat afviser at efterforske eller retsforfølge en sag, kan Eurojust ikke tvinge den til at gøre det. De nationale medlemmer af Eurojust mangler ofte beføjelser til at sikre en effektiv opfølgning i medlemsstaterne, og hvis de har disse, afstår de som regel fra at gøre brug af dem, selvom de er blevet dem tilstået via national lovgivning. Der opnås konsensus om størstedelen af afgørelserne på dette område.

Forslaget om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ledsages af et forslag om en **reform af Eurojust**, som tilpasser agenturet til den fælles tilgang til europæiske agenturer, som Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen er blevet enige om, og det skal desuden skabe forbindelse mellem Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed. Reformen kan føre til en mere effektiv udveksling af oplysninger og et bedre samarbejde mellem de nationale myndigheder.

Der er og vil altid være sager, hvor både Den Europæiske Anklagemyndighed og Eurojust skal involveres, navnlig de sager, hvor de mistænkte både er involveret i lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og i andre former for kriminalitet. Dette betyder, at der fortsat vil være behov for tæt samarbejde. For at sikre dette indeholder begge forordninger bestemmelser om, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan anmode Eurojust eller dennes nationale medlemmer om at gribe ind, koordinere eller på anden måde gøre brug af deres beføjelser i en given sag.

Det er endvidere meningen, at Eurojust skal levere støttetjenester til Den Europæiske Anklagemyndighed, for så vidt angår administrative spørgsmål, såsom personale, finansiering og IT, uden at det medfører nye omkostninger. Denne tilgang giver væsentlige synergier. Et

eksempel på sådanne synergier er, at Den Europæiske Anklagemyndighed vil kunne udnytte Eurojusts IT-infrastruktur, herunder sagsforvaltningssystemet, midlertidige elektroniske sagsmapper og fortegnelsen, til sine egne sager. Detaljerne omkring disse ordninger fastsættes i en aftale mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og Eurojust.

OLAF

På nuværende tidspunkt gennemfører OLAF undersøgelser med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. OLAF har specialiseret personale med betydelig erfaring inden for samarbejde med de nationale strafferetlige myndigheder. Mange medlemmer af OLAF har desuden en relevant baggrund fra deres nationale retshåndhævende og retlige forvaltninger (politi, told og anklagemyndighed).

En del af OLAF's ressourcer vil således blive brugt til at oprette Den Europæiske Anklagemyndighed under hensyntagen til deres erfaring med at gennemføre undersøgelser og målet om at undgå overlapning af undersøgelser og efterforskninger. Et andet vigtigt aspekt er anvendelsen af de eksisterende net, som OLAF har udviklet gennem årene inden for undersøgelser af svig.

Endelig skal OLAF bidrage til oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed med specialiseret bistand i forbindelse med kriminaltekniske analyser, teknisk og operativ bistand til undersøgelser og efterforskninger samt i forbindelse med tilvejebringelse af beviser i straffesager i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.

Et forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af OLAF (**OLAF-reformen**), er under interinstitutionel behandling. Selvom forslaget forbedrer udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og EU's institutioner, organer, agenturer og kontorer samt medlemsstaterne, og det medfører en bedre styring af OLAF og en række processuelle rettigheder for personer, der er berørt af OLAF's undersøgelser, bibringer det ikke OLAF nogen nye virkemidler, herunder beføjelser til at udføre strafferetlige efterforskninger.

Europol

Europols rolle er begrænset til at bidrage med efterretninger og støtte nationale retshåndhævelsesaktiviteter. Agenturet kan ikke sikre opfølgning på dets analyser i medlemsstaterne eller lede nationale efterforskninger. Europols beføjelser er også begrænset af TEUF. I henhold til artikel 88 i TEUF kan Europol ikke selvstændigt efterforske kriminalitet og enhver operativ aktion, som Europol ønsker at gennemføre, skal foretages i samarbejde og i forståelse med de nationale retshåndhævende myndigheder. Selvom Europols støttefunktioner i særdeleshed er vigtige, kan de ikke erstatte beføjelser til selvstændigt at efterforske kriminel adfærd.

Kommissionen vedtog i marts 2013 et **forslag til en forordning om Europol**, som fokuserede på at tilpasse Europols beføjelser til TEUF og gøre agenturet til et knudepunkt for udveksling af oplysninger, samtidig med at det fik nye ansvarsområder inden for uddannelse. Dette indbefatter ikke beføjelser inden for politietterforskning eller retshåndhævelse med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

– Forslag/initiativ gældende fra [...] til [...]

– Finansielle virkninger fra [...] til [...]

X Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2017 til 2023
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. **På tænkt(e) forvaltningsmetode(r)**

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ved dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i Unionens delegationer
- ved forvaltningsorganer

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

X Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- EIB og Den Europæiske Investeringsfond
- X organer omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- offentligtretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, og som har fået overdraget gennemførelsen af et offentligt-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke FUSP-aktioner i henhold til afsnit V i TEU, og som er identificeret i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

2. **FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER**

2.1. **Bestemmelser om kontrol og rapportering**

Angiv hyppighed og betingelser.

Den Europæiske Anklagemyndighed skal aflægge årsberetning om sin virksomhed. En gang om året giver den europæiske anklager møde i Europa-Parlamentet og Rådet for at redegøre for Den Europæiske Anklagemyndigheds resultater og prioriteter af efterforskninger og retsforfølgninger under iagttagelse af tavshedspligten.

Den Europæiske Anklagemyndighed eller de europæiske delegerede anklagere kan også anmodes om at fremlægge oplysninger for de nationale parlamenter.

Endvidere skal Europa-Kommissionen seneste fem år efter ikrafttrædelsen af forordningen om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed vurdere dens gennemførelse, herunder gennemførlighed og tilrådeligheden af at udvide Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetencer til at omfatte andre lovovertrædelser i henhold til artikel 86, stk. 4, i TEUF.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Efterforsknings- og retsforfølgningsskridt, herunder håndhævelsesbeføjelser, er følsomme aktiviteter, som delvis påvirker menneskerettighederne, og de kan derfor medføre erstatningssøgsmål.

Behandlingen af personoplysninger i afventende efterforskninger kan også være årsag til erstatningssøgsmål i sager om ulovlig behandling.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

I forbindelse med **den almindelige dechargeprocedure** er Den Europæiske Anklagemyndighed bl.a. forpligtet til:

- at sende sit foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten
- at sende det endelig årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten
- at indsende enhver oplysning, der er nødvendig for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende til Europa-Parlamentet på opfordring.

Endvidere skal der, for så vidt angår bekæmpelsen af svig og revision af Den Europæiske Revisionsret, ske følgende, når anklagemyndigheden er blevet operationel:

- Den Europæiske Anklagemyndighed skal tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtage de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på agenturets medarbejdere, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale
- Den Europæiske Revisionsret har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem kontoret
- OLAF kan gennemføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i de gældende EU-regler for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser, i forbindelse med et tilskud eller en kontrakt, der finansieres af Den Europæiske Anklagemyndighed
- Den Europæiske Anklagemyndigheds samarbejdsordninger med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, tilskudsaftaler og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage disse revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Vedtagelse af en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til risikoen for svig, og under hensyntagen til omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres.

Vedtagelsesregler til forebyggelse og håndtering af personales interessekonflikter.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽¹⁶⁾	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	Iht. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	Iht. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
3	33.03.YY.YY Den Europæiske Anklagemyndighed	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne (i 2013-priser)

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer 3	Sikkerhed og unionsborgerskab
---	----------	-------------------------------

Den Europæiske Anklagemyndighed ¹⁷			2017	2018	2019	2020	I ALT
Afsnit 1 ¹⁸	Forpligtelser	(1)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471
	Betalinger	(2)	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

¹⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁷ Kun efterforsknings- og retsforfølgelsespersonale og de dertil hørende omkostninger er beregnet. Administrative støttestrukturer vil blive leveret af EUROJUST, uden at det medfører nye omkostninger.

¹⁸ Der er planlagt en progressiv rekruttering (10 % 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

Afsnit 2 ¹⁹	Forpligtelser	(1a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
	Betalinger	(2a)	0,099	0,194	0,293	0,487	1,073
Afsnit 3 ²⁰	Forpligtelser	(3a)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
	Betalinger	(3b)	1,052	2,455	3,507	4,558	11,572
Bevillinger I ALT til Den Europæiske Anklagemyndighed	Forpligtelser	=1+1a +3a	2,544	6,793	10,695	16,084	36,116

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administration"
---	----------	------------------

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

		2017	2018	2019	2020	I ALT
GD JUST						
• Menneskelige ressourcer		0,170	0,170	0,170	0,170	0,680
• Andre administrationsudgifter		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
I ALT GD JUST	Bevillinger	0,220	0,220	0,220	0,220	0,880
• Menneskelige ressourcer		0,131	0,131	0,131	0,131	0,524
• Andre administrationsudgifter		0,050	0,050	0,050	0,050	0,200
I ALT OLAF	Bevillinger	0,181	0,181	0,181	0,181	0,724

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,401	0,401	0,401	0,401	1,604
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

		2017	2018	2019	2020	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720
	Betalinger	2,945	7,194	11,096	16,485	37,720

¹⁹ Det forventes, at værtsmedlemsstaten stiller en bygning til rådighed og sikrer klargøring af bygningen med alt kontor-, it- og sikkerhedsudstyr. Det er kun forsynings- og IKT-omkostninger pr. m², der er medtaget her. Hvis værtsmedlemsstaten ikke tilbyder dette, skal dette afsnit revideres.

²⁰ Dette afsnit er baseret på OLAF's erfaringer fra undersøgelsesarbejde. Der er ydermere inkluderet omkostningerne for kontrakter om tjenesteydelser med op til 36 europæiske delegerede anklagere (fuldtidsækvivalenter) estimeret til 80 % af en AD 10 løn. Progressionsraten for disse er 50 % - 75 % - 100 %.

Reduktioner for at kunne opnå omkostningseffektivitet under udgiftsområdet i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administration"
--	----------	------------------

Reduktioner i udgiftsområde 5 (OLAF)			2017	2018	2019	2020	I ALT
Afsnit 1 ²¹	Forpligtelser	(1)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
	Betalinger	(2)	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471
Afsnit 2 ²²	Forpligtelser	(1a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
	Betalinger	(2a)	-0,099	-0,194	-0,293	-0,487	-1,073
Afsnit 3 ²³	Forpligtelser	(3a)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
	Betalinger	(3b)	-0,350	-1,051	-1,401	-1,750	-4,552
Reduktioner I ALT under udgiftsområde 5		=1+1a +3a	-1,842	-5,389	-8,589	-13,276	-29,096

Under indfasningsperioden vil enhver stigning i bevillinger eller fuldtidsækvivalenter i Den Europæiske Anklagemyndighed modsvares af en tilsvarende nedgang i OLAF-ressourcer.

Forskel, dvs. omkostninger i forbindelse med kontrakter om serviceydelser med europæiske delegerede anklagere (afsnit 3)

			2017	2018	2019	2020	I ALT
	Forpligtelser	(1)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020
	Betalinger	(2)	0,702	1,404	2,106	2,880	7,020

Disse omkostninger svarer til 9, 18, 27 og 36 europæiske delegerede anklagere beregnet i fuldtidsækvivalenter.

Disse omkostninger skal dækkes inden for marginen i afsnit 3 eller af reduktioner i andre agenturer.

3.2.2. Anslåede virkninger for [agenturets] bevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

²¹ Der er planlagt en progressiv rekruttering (10 % 20 % - 30 % - 40 % - 50 % - 75 % - 100 %).

²² Det forventes, at værtsmedlemsstaten stiller en bygning til rådighed og sikrer klargøring af bygningen med alt kontor-, it- og sikkerhedsudstyr. Det er kun forsynings- og IKT-omkostninger pr. m², der er medtaget her. Hvis værtsmedlemsstaten ikke tilbyder dette, skal dette afsnit revideres.

²³ Dette afsnit er baseret på OLAF's erfaringer fra undersøgelsesarbejde. Der er ydermere inkluderet omkostningerne for kontrakter om tjenesteydelser med op til 36 europæiske delegerede anklagere (fuldtidsækvivalenter) estimeret til 80 % af en AD 10 løn. Progressionsraten for disse er 50 % - 75 % - 100 %. Eftersom de europæiske delegerede anklagere foreslås af medlemsstaterne, er det sandsynligt, at denne progressionsrate ikke vil blive opnået.

- X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:
- Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler) i 2013-priser

Der angives mål og resultater ↓			2017	2018	2019	2020	I ALT					
	RESULTATER											
	Type	Gnsntl. omkostninger	Antal ²⁴	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Samlede resultater	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1 Beskyttelse af finansielle interesser efterforskninger												
- Resultat	sager	0,0083	184	1,526	491	4,076	773	6,417	1163	9,650		21,669
Subtotal for specifikt mål nr. 1				1,526		4,076		6,417		9,650		21,669
SPECIFIKT MÅL NR. 2 Beskyttelse af finansielle interesser retsforfølgninger												
- Resultat	sager	0,0083	92	0,763	246	2,038	387	3,208	581	4,825		10,834
Subtotal for specifikt mål nr. 2				0,763		2,038		3,208		4,825		10,834
SPECIFIKT MÅL NR. 3 Samarbejde med andre												
- Resultat		0,0083	31	0,254	82	0,679	129	1,069	194	1,608		3,610
Subtotal for specifikt mål nr. 3				0,254		0,679		1,069		1,608		3,610
OMKOSTNINGER I ALT				2,543		6,793		10,694		16,083		36,113²⁵

3.2.3. Anslåede virkninger for Den Europæiske Anklagemyndigheds menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- X Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

Menneskelige ressourcer	2017	2018	2019	2020
Stillinger i stillingsfortegnelsen (samlet antal ansatte)	18	36	54	90
- Heraf AD	12	24	36	60

²⁴ Antallet af sager er baseret på de antagelser, der er undersøgt i den konsekvensanalyse, som ledsager udkastet til forslaget.

²⁵ Forskellen fra de samlede omkostninger på 36,116 mio. EUR, som er nævnt under afsnit 3.2.1 skyldes afrundingsreglerne.

- Heraf AST	6	12	18	30
Eksternt personale (fuldtidsækvivalenter)	6	11	17	28
- Heraf kontraktansatte	5	9	14	23
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)	1	2	3	5
Ansatte i alt	24	47	71	118

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Personaleudgifter	2017	2018	2019	2020	I alt
Stillinger i stillingsfortegnelsen	1,179	3,537	5,895	9,432	20,043
- Heraf AD	0,786	2,358	3,930	6,288	13,362
- Heraf AST	0,393	1,179	1,965	3,144	6,681
Eksternt personale	0,214	0,607	1,000	1,607	3,428
- Heraf kontraktansatte	0,175	0,490	0,805	1,295	2,765
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)	0,039	0,117	0,195	0,312	663
Personaleudgifter i alt	1,393	4,144	6,895	11,039	23,471

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer til det overordnede generaldirektorat

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
33 01 01 01 Personale JUST	1,3	1,3	1,3	1,3
24 01 07 00 01 01 Personale OLAF	1	1	1	1
XX 01 01 02 (i delegationer)				
XX 01 05 01 (indirekte forskning)				
10 01 05 01 (direkte forskning)				
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)				
XX 01 02 01 (KA. UNE. V under den samlede bevillingsramme)				
XX 01 02 01 (KA. LA.UNE. V og UED i delegationerne)				

XX 01 04 yy	- i hovedsædet				
	- i delegationer ne				
XX 01 05 02 (KA. UNE. V - indirekte forskning)					
10 01 05 02 (KA. UNE. V - direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT		2,3	2,3	2,3	2,3

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Politisk opfølgning og rådgivning til Den Europæiske Anklagemyndighed, budgetmæssig og finansiel rådgivning til Den Europæiske Anklagemyndighed og konkrete betalinger af tilskuddet, decharge og udarbejdning af budget
Eksternt personale	Ikke relevant

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilaget.

Under indfasningsperioden vil enhver stigning i bevillinger eller fuldtidsækvivalenter i Den Europæiske Anklagemyndighed modsvares af en tilsvarende nedgang i OLAF-ressourcer.

Reduktion i menneskelige ressourcer i OLAF	2017	2018	2019	2020
Stillinger i stillingsfortegnelsen (samlet antal ansatte)	-18	-36	-54	-90
- Heraf AD	-12	-24	-36	-60
- Heraf AST	-6	-12	-18	-30
Eksternt personale (fuldtidsækvivalenter)	-6	-11	-17	-28
- Heraf kontraktansatte	-5	-9	-14	-23
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)	-1	-2	-3	-5
Ansatte i alt	-24	-47	-71	-118

i mio. EUR (3 decimaler) i 2013-priser

Reduktion i personaleudgifter til OLAF	2017	2018	2019	2020	I alt
--	------	------	------	------	-------

Stillinger i stillingsfortegnelsen	-1,179	-3,537	-5,895	-9,432	-20,043
- Heraf AD	-0,786	-2,358	-3,930	-6,288	-13,362
- Heraf AST	-0,393	-1,179	-1,965	-3,144	-6,681
Eksternt personale	-0,214	-0,607	-1,000	-1,607	-3,428
- Heraf kontraktansatte	-0,175	-0,490	-0,805	-1,295	-2,765
- Heraf udstationerede nationale eksperter (UNE)	-0,039	-0,117	-0,195	-0,312	-663
Personaleudgifter i alt 24,0107	-1,393	-4,144	-6,895	-11,039	-23,471

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.
- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Udgiftsområde 5 skal reduceres for at afspejle reduktionen i OLAF's stillingsfortegnelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (indtil 3 decimaler)

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)					
Samfinansierede bevillinger I ALT					

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i	Forslagets/initiativets virkninger
---------------------------	----------------------------	------------------------------------

	indeværende regnskabsår				
		2017	2018	2019	2020
Artikel XX		pm	pm	pm	pm

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

[...]

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

Indtægterne vil bestå af såkaldte "transaktionsgebyrer", som indbetales direkte til EU-budgettet. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at angive mængderne med sikkerhed.